

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η ΔΕΡΜΑΤΟΣΤΙΞΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Σπουδάστριες : Μιμίκου Μαρία

Χατζηνικολάου Μαρία

Υπεύθυνη Καθηγήτρια : Αθανασιάδου Ελισάβετ

Θεσσαλονίκη 2014

Περίληψη

Η παρούσα εργασία ασχολείται με την ιστορία της δερματοστιξίας, το ρόλο που είχε στον τότε κόσμο και κατά πόσο επηρέαζε τη ζωή τους και φτάνει μέχρι τη σημερινή εποχή.

Αναφέρει της τεχνικές που χρησιμοποιούνται, τις χρωστικές και τις συσκευές που είχαν τότε αλλά και σήμερα. Οι επιπλοκές, οι προφυλάξεις και η φροντίδα του τατουάζ είναι άλλο ένα θέμα που αναπτύσσεται στην εργασία. Ένα άλλο μέρος αναλύει τους τρόπους αφαίρεσης τατουάζ.

Γίνεται επίσης αναφορά στο μόνιμο μακιγιάζ και στην ιστορία του. Δίνεται ένας ορισμός και παρουσιάζονται οι εφαρμογές του, η διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στο κλασικό μακιγιάζ και στο τατουάζ, οι αντενδείξεις, η τεχνική και οι χρωστικές που χρησιμοποιούνται.

Σε ένα άλλο κεφάλαιο παρουσιάζεται η ιστορία και η τεχνική της χένα.

Στο τελευταίο μέρος υπάρχει μία έρευνα που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της εργασίας, όπου συμμετείχαν άτομα όλων των ηλικιών και των δύο φύλων, με ερωτήσεις σχετικά με το τατουάζ και κατά πόσο ενήμεροι είναι γι' αυτό το θέμα.

Υπάρχει ακόμα και φωτογραφικό υλικό.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	σελ 8
Κεφάλαιο 1: Η ιστορία του τατουάζ	
1.1 Το τατουάζ στον κόσμο και στην ιστορία	σελ 9
1.1.1 Στην αρχαιότητα	σελ 9
1.1.1.1 Ο «Iceman»	σελ 9
1.1.1.2 Ο «Ιππέας» των Σκυθών και οι Pazyryks	σελ 9
1.1.1.3 Το τατουάζ στην αρχαία Ελλάδα και τη ρωμαϊκή εποχή	σελ 10
1.2 Η Ασία	σελ 11
1.2.1 Η Ιαπωνία	σελ 12
1.2.2 Οι Ainu	σελ 13
1.2.2.3 Η Βόρνεο	σελ 13
1.2.2.4 Η Μέση Ανατολή	σελ 13
1.2.2.5 Η Ινδία	σελ 14
1.2.3 Ο Ειρηνικός	σελ 14
1.2.3.1 Το τατουάζ στην Πολυνησία	σελ 14
1.2.3.2 Οι Μαορί της Νέας Ζηλανδίας	σελ 16
1.2.3.3 Το τατουάζ στα Νησιά Μαρκέσας (Γαλλική Πολυνησία)	σελ 19
1.2.4 Η Αμερική	σελ 20
1.2.5 Η σύγχρονη Ευρώπη	σελ 20
1.2.5.1 Η Αγγλία	σελ 21
1.2.5.2 Η Γαλλία	σελ 21
1.2.6 Η Αφρική	σελ 22

Κεφάλαιο 2: Ανατομία δέρματος

2.1 Το δέρμα	σελ 25
2.2 Ανατομία του δέρματος	σελ 26
2.3 Δομή του δέρματος	σελ 26
1. Επιδερμίδα	σελ 26
1.1 Τύποι κυττάρων της επιδερμίδας	σελ 27
1.2 Στιβάδες της επιδερμίδας	σελ 27
1.2.1 Βασική στιβάδα	σελ 27
1.2.2 Ακανθωτή στιβάδα	σελ 28
1.2.3 Κοκκώδης στιβάδα	σελ 28
1.2.4 Διαυγής στιβάδα	σελ 28
1.2.5 Κεράτινη στιβάδα	σελ 28
2. Χόριο	σελ 29
2.1 Στιβάδες του χορίου	σελ 29
3. Υποδόριος ιστός ή υποδερμίδα ή υπόδερμα	σελ 29

Κεφάλαιο 3: Τεχνικές τατουάζ

3.1 Ορισμός τατουάζ	σελ 31
3.2 Τεχνικές εφαρμογής τατουάζ	σελ 31
3.2.1 Τατουάζ με ηλεκτρική μηχανή	σελ 31
3.2.2 Τατουάζ με χένα	σελ 31
3.2.3 Αυτοκόλλητο τατουάζ	σελ 32
3.2.4 Τραυματικό τατουάζ	σελ 32
3.3 Οι χρωστικές του τατουάζ	σελ 32

3.3.1 Χημική σύσταση των χρωστικών ουσιών	σελ 32
3.4 Το μηχάνημα του τατουάζ	σελ 33
3.4.1 Εξαρτήματα μηχανής του τατουάζ	σελ 34
3.5 Τα είδη του τατουάζ	σελ 36
3.5.1 Το παραδοσιακό	σελ 36
3.5.2 Το μαύρο και γκρι	σελ 36
3.5.3 Το φυλετικό (tribal)	σελ 36
3.5.4 Το προσαρμοσμένο	σελ 36
3.5.5 Το ρεαλιστικό	σελ 36
3.5.6 Το ιατρικό τατουάζ	σελ 36

Κεφάλαιο 4: Επιπλοκές του τατουάζ

4.1 Κίνδυνοι υγείας από τις χρωστικές	σελ 38
A) αντιδράσεις υπερευαισθησίας – αλλεργικές αντιδράσεις	σελ 38
B) τοξικολογικά προβλήματα από τις χρωστικές τατουάζ	σελ 38
4.2 Ανεπιθύμητες εκδηλώσεις σχετιζόμενες με τη μέθοδο εφαρμογής του τατουάζ	σελ 39
A) Δερματοστιξία με την ηλεκτρική μηχανή:	
1) Λοιμώξεις	σελ 39
2) Σαρκοειδή κοκκιώματα	σελ 39
3) Όγκοι δέρματος	σελ 39
4) Μαγνητική τομογραφία σε ασθενείς με τατουάζ	σελ 40
4.3 Προφυλάξεις	σελ 40
4.4 Φροντίδα μετά την εφαρμογή του τατουάζ	σελ 41
4.5 Αφαίρεση τατουάζ	σελ 41

4.5.1 Αφαίρεση τατουάζ με χειρουργική επέμβαση	σελ 42
4.5.2 Αφαίρεση τατουάζ με laser	σελ 42

Κεφάλαιο 5: Μόνιμο μακιγιάζ

5.1 Η ιστορία του μόνιμου μακιγιάζ	σελ 44
5.2 Ορισμός	σελ 44
5.3 Εφαρμογές	σελ 45
5.4 Διαφορά του μόνιμου μακιγιάζ με το κλασικό μακιγιάζ και το τατουάζ.....	σελ 46
5.5 Διάρκεια	σελ 46
5.6 Αντενδείξεις	σελ 46
5.7 Μηχανήματα	σελ 47
5.8 Χρωστικές ουσίες	σελ 48
5.9 Βελόνες που χρησιμοποιούνται για το μόνιμο μακιγιάζ	σελ 48
5.10 Προετοιμασία πριν το μόνιμο μακιγιάζ	σελ 48
5.11 Τεχνική	σελ 49

Κεφάλαιο 6: Χένα

6.1 Η χένα	σελ 53
6.2 Η τεχνική της χέννας	σελ 55

Κεφάλαιο 7: Έρευνα

Ερωτηματολόγιο	σελ 59
Αποτελέσματα έρευνας	σελ 61

Φωτογραφικό υλικόσελ 73

Συμπέρασμασελ 85

Βιβλιογραφίασελ 86

Εισαγωγή

Μέσα από το πέρασμα των αιώνων, η τέχνη της δερματοστιξίας έχει συνδεθεί με την ανάγκη του ανθρώπου να αλλάξει κατά επιλογή του την εξωτερική του εμφάνιση, τόσο ως ατομική οντότητα, όσο και ως μέλος ενός κοινωνικού συνόλου. Πρόκειται για μία από τις πλέον συνηθισμένες πρακτικές μόνιμης τροποποίησης του σώματος. Ως αρχαία διαδικασία, το τατουάζ χρησιμοποιήθηκε και εφαρμόστηκε από πολλούς λαούς εκφράζοντας σε κάθε περίπτωση διαφορετικά στοιχεία της φιλοσοφίας, του πολιτισμού τους και του γενικότερου τρόπου σκέψης και λειτουργίας των κοινωνιών τους. Παραδείγματα :

1. Ως μέσο επικοινωνίας ή ακόμη και σαν στολή, στα σημεία που το σώμα δεν καλυπτόταν από ενδύματα.
2. Ως μέσο προστασίας από τα κακά πνεύματα και για να ξορκιστούν κίνδυνοι σχετικοί με στοιχεία της καθημερινής ζωής.
3. Ως μέρος των μεθόδων άμυνας, καθώς τα τατουάζ παρίσταναν μορφές ζώων για να τρομάζουν πιθανούς εισβολείς.
4. Για θρησκευτικούς λόγους ως μέρος τελετουργιών.
5. Εκδηλώσεις αγάπης , έρωτα , φιλίας ή αφοσίωσης .
6. Εκτός από μέσο καλλωπισμού χρησιμοποιούσαν το τατουάζ και για να στιγματίσουν τους εγκληματίες, τους λιποτάκτες ή ακόμη και τους σκλάβους την εποχή του δουλεμπορίου.

Επίσης τα τατουάζ μπορούν να αποτυπώνουν ένα γεγονός νίκης ή ήττας, την έκφραση χαράς ή λύπης, να εκτελούνται ως μέρος ενός τελετουργικού, είτε θρησκευτικής είτε άλλης τελετής και να συνοδεύονται από τραγούδι ή χορό ή και τα δύο μαζί.

Οι αιτίες για να κάνει κάποιος τατουάζ ποικίλλουν ανάλογα με τον πολιτισμό ή την ιστορική περίοδο που ζει κάποιος.

Κεφάλαιο 1

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΑΤΟΥΑΖ

1.1 Το τατουάζ στον κόσμο και στην ιστορία

Στην αρχή το τατουάζ ήταν μόνο ένα σημάδι απλά χαραγμένο στην επιφάνεια του σώματος με κάθε διαθέσιμο εργαλείο. Η ιδέα να βάζεις χρώμα ή μία μόνιμη βαφή στο ανθρώπινο δέρμα ήρθε αργότερα και συνδέθηκε με θρησκευτικά και μυστικιστικά τελετουργικά τα οποία συνδέονταν με την προστασία από τα κακά πνεύματα. Τα χρώματα και οι μέθοδοι χρωματισμού ποίκιλλαν και περιλάμβαναν, ανάλογα με τον τόπο όπου ζούσε κάθε λαός, καπνό, στάχτη, χυμούς φρούτων, εκχυλίσματα φυτών κ.λπ. συστατικά. Επίσης για την πρόκληση των μικρών τρυπών μέσω των οποίων εγχύονταν το χρώμα στο δέρμα χρησιμοποιούσαν μυτερά κομμάτια ξύλου, μεταλλικά εργαλεία, κεραμικά κ.λπ.

1.1.1 Στην αρχαιότητα

Όσον αφορά την εποχή των ανθρώπων των σπηλαίων, τα αρχαιολογικά στοιχεία για την πρακτική του τατουάζ περιορίζονται στην ανακάλυψη εργαλείων που θεωρείται ότι χρησίμευαν στην εφαρμογή δερματοστιξιών. Επίσης κάποια ειδώλια της αρχαιότητας και μούμιες από την Αίγυπτο αποδεικνύουν ότι η τέχνη του τατουάζ ήταν γνωστή και εφαρμοζόταν ευρέως μεταξύ των ετών 4000 και 2000 π.Χ.

1.1.1.1 Ο «Iceman»

Τον Οκτώβριο του 1991 στα σύνορα Αυστρίας – Ιταλίας, πάνω από τις Άλπεις, οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν το σώμα ενός ανθρώπου που πέθανε, πιθανόν από υποθερμία (γι' αυτό το λόγο πήρε και το όνομα «Iceman»), πριν από 5.300 χρόνια. Όπως επισημαίνει ένας από του επιστήμονες που μελέτησαν τον Iceman, ίσως πρόκειται για το μοναδικό σώμα άνδρα της Χάλκινης Εποχής που βρέθηκε σε παγετώνα και μάλιστα τόσο καλά διατηρημένο. Έπειτα από έρευνα αυτής της μούμιας των πάγων, οι ερευνητές διαπίστωσαν ότι στο δέρμα του έφερε ορισμένα σημάδια τα οποία παραπέμπουν σε τατουάζ. Πρόκειται για 58 δερματοστιξίες, όπου τα σχέδια ήταν μόνο τελείες και γραμμές, καθώς επίσης και ένα σταυρό που έχει πίσω από το ένα γόνατο. Σύμφωνα με τις θεωρίες ο αρχαίος αυτός άνθρωπος πιθανότατα ήταν κάτι σαν σάμανος ή πρόσωπο λατρείας μεταξύ των μελών της φυλής του, γιατί πιστεύεται ότι εκείνα τα χρόνια τατουάζ έφεραν μόνο ιερείς ή θρησκευτικοί ηγέτες φυλών.

1.1.1.2 Ο «Ιππέας» των Σκυθών και οι Pazyryks

Σκύθης πολεμιστής που είχε ταφεί με το άλογό του ήταν σύμφωνα με τα αρχαιολογικά ευρήματα ο άνδρας που έζησε πριν από 2.500 χρόνια στη Νότια Σιβηρία και ο παγωμένος τάφος του ανακαλύφθηκε λίγο μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Το σώμα του πολεμιστή, που εκτιμάται ότι ήταν μεταξύ 25 με 30 ετών, είχε διατηρηθεί χάρη στον πάγο σε πολύ μεγάλο βαθμό, εκτός από το πρόσωπο και τα χέρια που είχαν αλλοιώσεις, λόγω των χρόνων που

πέρασαν από το θάνατό του. Στο διατηρημένο όμως κορμό και τα πόδια του υπήρχαν τατουάζ τα οποία αναπαριστούσαν διάφορα θρησκευτικά τοτέμ και θηράματα.

Το 1948 στη Σιβηρία, 120 χιλιόμετρα βόρεια των σινο-ρωσικών συνόρων ανακαλύφθηκε μούμια της φυλής των Παζίρικ (Pazyryks), η οποία έφερε επίσης πολύπλοκα τατουάζ. Οι Pazyryks ήταν λαός πολέμαρχων και ιππέων που κατέκτησε τις στέπες της Ανατολικής Ευρώπης και της Δυτικής Σιβηρίας κατά τον 6ο και 7ο αιώνα π.Χ. και τα καλλιτεχνικά και λειτουργικά επιτεύγματά τους ήταν εξαιρετικά υψηλού επιπέδου.

Τατουάζ σε μούμια της Σιβηρίας

(<http://peri-planomenos.blogspot.gr/2012/08/tattoo.html#axzz3CY8V1vSE>)

1.1.1.3 Το τατουάζ στην αρχαία Ελλάδα και τη ρωμαϊκή εποχή

Οι αρχαίοι Έλληνες έμαθαν την τεχνική της δερματοστιξίας από τους Πέρσες και τη χρησιμοποίησαν για να στιγματίζουν τους σκλάβους και τους εγκληματίες ώστε να αναγνωρίζονται αμέσως και να μην μπορούν να διαφύγουν. Υπάρχουν αναφορές ότι αρκετές αρχαίες Ελληνίδες έκαναν τατουάζ για λόγους καλλωπισμού, σχεδιάζοντας περίτεχνα σχέδια στο σώμα τους, αλλά αυτό που κυριάρχησε ήταν η εφαρμογή του στο πλαίσιο της τιμωρίας. Οι ελεύθεροι πολίτες απέφευγαν να κάνουν τατουάζ, τα οποία θεωρούσαν βαρβαρική συνήθεια.

Οι Ρωμαίοι, οι οποίοι διδάχτηκαν την τεχνική από τους Έλληνες, χρησιμοποίησαν ευρέως την πρακτική της δερματοστιξίας. Και πάλι όμως το τατουάζ συναντιόταν μόνο σε κατώτερα κοινωνικά στρώματα και ως μορφή τιμωρίας. Καθώς ο ρωμαϊκός στρατός αποτελούνταν κυρίως από μισθοφόρους, οι στρατιώτες είχαν τατουάζ ώστε να αποφεύγεται το φαινόμενο της λιποταξίας. Επίσης εφαρμόζοταν ως μέρος ποινών σε εγκληματίες. Υπάρχουν ιστορικές αναφορές ότι ο αυτοκράτορας Καλιγούλας, που υπήρξε σαδιστής και από τους πλέον διεφθαρμένους, ψυχαγωγούσε τον εαυτό του και την αυλή του κάνοντας τατουάζ.

Η εξάπλωση του Χριστιανισμού στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία περιόρισε τη χρήση της δερματοστιξίας ως μέσο τιμωρίας. Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος, ο οποίος κήρυξε τη χριστιανική επίσημη θρησκεία τους κράτους (325 μ.Χ.), διέταξε να φέρουν τατουάζ μόνον οι κατάδικοι που κρίθηκαν ακατάλληλοι για μονομάχοι ή για να εργαστούν στα ορυχεία. Τα τατουάζ αυτά όμως, γίνονταν μόνο στα χέρια ή στα πόδια και όχι στο πρόσωπο, διότι το πρόσωπο θεωρείται ότι απεικονίζει τη θεϊκή ομορφιά και δεν επιτρέπεται να λερώνεται. Επίσης και στο Βυζάντιο, την τότε Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, το τατουάζ χρησιμοποιούνταν συνήθως ως τιμωρία.

1.2.2 Η Ασία

Η ήπειρος της Ασίας έχει μεγάλη παράδοση στη δερματοστιξία. Τα ιστορικά στοιχεία δείχνουν ότι η δερματοστιξία εξαπλώθηκε στην Ασία χάρη στους Αιγύπτιους, οι οποίοι πριν από πολλά χρόνια ανέπτυξαν πολύ το εμπόριο. Ήδη από την 3η και 4η Δυναστεία (δηλαδή μεταξύ 2800 και 2600 π.Χ.) η Αίγυπτος είχε εμπορικές επαφές με την Κρήτη, την ηπειρωτική Ελλάδα, την Περσία και την Αραβία. Έτσι μέσω των εμπορικών δρόμων η δερματοστιξία διαδόθηκε στον τότε γνωστό κόσμο. Η Κίνα, στη συνέχεια, μέσω των δρόμων του μεταξίου διέδωσε το τατουάζ στην Ιαπωνία και στην Ινδονησία.

Αρχαίο σετ από βελόνες της Ταϊλάνδης (<http://periplanomenos.blogspot.gr/2012/08/tattoo.html#axzz3CY8V1vSE>)

1.2.2.1 Η Ιαπωνία

Η καταγωγή της δερματοστιξίας στην Ιαπωνία εντοπίζεται στα προϊστορικά χρόνια και συγκεκριμένα στην Περίοδο των Jomon (Τζόμον) που τοποθετείται χρονολογικά μεταξύ του 14.000 και 400 π.Χ. Όπως πιστεύεται τα σημάδια των δερματοστιξιών είχαν κάποια μαγική σημασία ή θρησκευτική σημασία. Επίσης, οι Ιάπωνες δεν αγαπούν την εικόνα του γυμνού σώματος και ανέπτυξαν την τέχνη αυτή σε μία προσπάθεια να ντύσουν το σώμα.

Το τατουάζ στην Ιαπωνία εξελίχθηκε σημαντικά με την πάροδο των χρόνων και την εξέλιξη των μέσων και από απλά σχέδια που ήταν στην αρχή, έφτασε να απεικονίζει ολόκληρες εικόνες, όπως τοπία και σκηνές από την καθημερινή ζωή και διασκέδαση των ανθρώπων.

Στα ιαπωνικά ο όρος τατουάζ αναφέρεται με τη λέξη irebokuro και ήδη στα πρώτα τυπωμένα βιβλία που γράφτηκαν στην Ιαπωνία περίπου τον 8ο αιώνα μ.Χ. , οι δερματοστιξίες χωρίζονται σε δύο κατηγορίες : αυτές που υποδηλώνουν την υψηλή θέση στη κοινωνική ιεραρχία και αυτές που χρησιμοποιούνταν για να στιγματίζουν τους εγκληματίες.

Οι πολεμιστές Σαμουράι, όπου οι περισσότεροι ήταν ευγενείς, είχαν τατουάζ σύμφωνα με στοιχεία που προέρχονται από τον 16ο αιώνα. Σε ορισμένες περιοχές της χώρας οι δερματοστιξίες χρησιμοποιούνταν για να αναγνωρίζονται μεταξύ τους. Τατουάζ είχαν επίσης οι νόμιμες πόρνες και οι γκέισες.

Στην Ιαπωνία τα εγκλήματα τιμωρούνταν πολύ αυστηρά. Η δερματοστιξία ως μέσο τιμωρίας αντικατέστησε τον ακρωτηριασμό της μύτης και των αυτιών, γι ' αυτούς που υπέπιπταν στα αδικήματα του εκβιασμού, της απάτης και του δόλου. Για κάθε αδίκημα σχεδιαζόταν ένας κύκλος γύρω από το χέρι ή ένα ιδεόγραμμα στο μέτωπο. Τα σύμβολα που έδειχναν πού είχε διαπραχθεί το έγκλημα ήταν πολλά, όπως φραγμοί, σταυροί, διπλές γραμμές, κύκλοι στο πρόσωπο ή τα χέρια.

Ωστόσο από το 1872 η διάστιξη απαγορεύθηκε τόσο για κοσμητικούς όσο και για ποινικούς λόγους διότι πλέον χαρακτηρίστηκε βαρβαρική πρακτική. Παρόλα αυτά η απαγόρευση αφορούσε μόνο τους ίδιους τους Ιάπωνες και όχι τους ξένους ναυτικούς που την επισκέπτονταν. Αυτοί ήταν οι οποίοι έκαναν διάσημα τα ιαπωνικά τατουάζ σε ολόκληρο τον κόσμο φέροντας μαζί τους ένα κομμάτι του ιαπωνικού πολιτισμού στη Δύση, μέσω των δερματοστιξιών που έκαναν οι ίδιοι.

Ιαπωνικές βελόνες (<http://peri-planomenos.blogspot.gr/2012/08/tattoo.html#axzz3CY8V1vSE>)

1.2.2.2 Οι Ainu

Οι Ainu θεωρούνταν ως αυτόχθονες των ιαπωνικών νησιών. Είχαν τατουάζ στο πρόσωπο, κατά μήκος και έξω από το περίγραμμα των χειλιών, στα μάγουλα, στο μέτωπο ή στα φρύδια. Τα κορίτσια επίσης φυλής έκαναν τα πρώτα επίσης τατουάζ σε ηλικία 10 ή 13 ετών αν και υπάρχουν αναφορές ότι κάποιες κοπέλες άρχιζαν να κάνουν ακόμη και από τα 5 ή 6 επίσης χρόνια.

Οι λόγοι για επίσης οποίους εφαρμοζόταν η πρακτική του τατουάζ ήταν κατά πάσα πιθανότητα θρησκευτικοί – λατρευτικοί, φυλετικοί αλλά και διακοσμητικοί – σεξουαλικοί. Τα σχέδια σχετίζονταν με τον παραδοσιακό ρουχισμό επίσης φυλής και συμβόλιζαν την αρετή ή την αγνότητα. Επίσης οι Ainu εφάρμοζαν και θεραπευτικές δερματοστιξίες, διότι πίστευαν ότι τα τατουάζ μπορούσαν να επηρεάσουν θετικά τα προσβεβλημένα από ασθένειες μέλη.

1.2.2.3 Η Βόρνεο

Η νήσος Βόρνεο της Μαλαισίας είναι από τα λίγα μέρη του πλανήτη όπου τα παραδοσιακά φυλετικά τατουάζ εξακολουθούν να εφαρμόζονται ακόμη και σήμερα όπως πριν από χιλιάδες χρόνια. Το γεγονός αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο ότι οι φυλές που ζουν εκεί μέχρι πρόσφατα είχαν μικρή ή ελάχιστη επαφή με τον έξω κόσμο, με αποτέλεσμα να διατηρήσουν πολλές πτυχές του παραδοσιακού τρόπου ζωής τους.

1.2.2.4 Η Μέση Ανατολή

Οι πρώτες αποδείξεις για τη χρήση δερματοστιξιών στη Μέση Ανατολή βρίσκονται στην Ουρ, ή αλλιώς και Αγία Γραφή των Χαλδαιών. Ο αρχαιολόγος Leonard Woolley που έκανε ανασκαφές στη περιοχή αυτή το 1922, ανακάλυψε ειδώλια από την πρώτη περίοδο του AI – Ubaid, δηλαδή πριν από την 4η χιλιετία π.Χ. Τα ειδώλια αυτά έχουν στους ώμους σημάδια από μαύρο χρώμα, καθώς επίσης και σημάδια που έχουν δημιουργηθεί με μικρά κολλημένα κομμάτια από άργιλο, δημιουργώντας έτσι μία χονδροειδή διάστιξη, όπως αυτές που

συναντώνται σε πρωτόγονες φυλές . Οι ιστορικές αναφορές που έχουμε μέχρι σήμερα, δεν περιέχουν στοιχεία για χρήση του τατουάζ από τους Βαβυλώνιους και τους Ασσύριους. Η δερματοστιξία ήταν γνώστη στην περιοχή που σήμερα ονομάζουμε Ιράκ. Το τατουάζ ήταν περισσότερο συνηθισμένο μεταξύ των γυναικών.

1.2.2.5 Η Ινδία

Η θρησκεία των Ινδών είναι ισχυρή και επηρεάζει κάθε τομέα της ζωής τους και συνεπώς το τατουάζ παίζει σημαντικό ρόλο σ' αυτή. Η Ινδία είναι γνωστή για τις δερματοστιξίες της, που γίνονται είτε με τη μορφή του μόνιμου μακιγιάζ, είτε με τη μορφή χένα, οι οποίες διαρκούν λίγο και επαναλαμβάνονται σε τακτικά χρονικά διαστήματα ή εφαρμόζονται μόνο σε ιδιαίτερες περιπτώσεις όπως π.χ. γάμος, εγκυμοσύνη κ.λπ. Τα σχέδια είναι συνήθως εμπνευσμένα από τη φύση και όσο υψηλότερη είναι η θέση τις γυναίκας στην ινδική κοινωνική διαστρωμάτωση, τόσο απλά και μικρότερα είναι τα τατουάζ. Επίσης οι Ινδές έχουν στο κέντρο του μετώπου ανάμεσα στα φρύδια μια χρωματιστή βούλα, το bindi ή τρίτο μάτι, η οποία είτε ζωγραφίζεται, είτε γίνεται με δερματοστιξία, είτε με κάψιμο του δέρματος στο σημείο αυτό και συμβολίζει τη θρησκευτική πίστη προς τις θεότητες Βίσνου και Σίβα ή κάποια άλλη από τις πολλές του ινδουισμού, ελπίζοντας στην ευλογία τους.

Σημαντικό και πολύ γνωστό στον κόσμο είναι το τατουάζ με χένα που κάνουν οι Ινδές την ημέρα του γάμου τους. Τα πρόσωπά τους σχεδιάζονται με κόκκινη και μαύρη χένα, ενώ βάφονται τα χέρια και οι πατούσες τους. Το τατουάζ με χένα θεωρείται πολύ σημαντικό για την καλοτυχία στο νέο ζευγάρι. Επίσης θεωρείται ότι το ανθρώπινο σώμα δεν είναι δυνατό και υγιές αν δεν έχει πάνω του χρώμα και σχέδια τατουάζ, μόνιμα ή μη. Τατουάζ κάνουν επίσης οι έγκυες γυναίκες για να προστατευθούν οι ίδιες και το έμβρυο από κακή τύχη και ασθένειες.

Τα τατουάζ στην Ινδία διαφέρουν ανάλογα με τον τόπο κατοικίας κάθε ατόμου όπως και ανάλογα με την κοινωνική του θέση. Κάθε χρώμα έχει το συμβολισμό του και θεωρείται ότι κρύβει πίσω τους αριθμούς, ήχους, μελωδίες, και διαθέσεις.

1.2.3 Ο Ειρηνικός

1.2.3.1 Το Τατουάζ στην Πολυνησία

Οι λαοί της Πολυνησίας παίζουν σημαντικό ρόλο στην τέχνη του τατουάζ καθώς και ο όρος τατουάζ προέρχεται από εκεί. Στη γλώσσα των Πολυνησίων «ατουάζ» σημαίνει αυτόν που εμφυσά πνοή σε όλα τα πλάσματα, ενώ «τα» σημαίνει σχέδιο. Επομένως η λέξη τατουάζ αναφέρεται στην αποτύπωση του θεϊκού πνεύματος στο γήινο σώμα, ένα υπερφυσικό ίχνος ως προστασία έναντι του μεταφυσικού και του αγνώστου. «Tatatau» ονομάζεται ο τατουέρ και σημαίνει φτιάχνοντας σημεία και σημάδια πάνω στο δέρμα.

Στην Πολυνησία η δερματοστιξία είναι κατά του στιγματισμού, αντιθέτως γίνεται για να φαίνεται. Οι δερματοστιξίες λειτουργούν όπως τα ρούχα στις δυτικές κοινωνίες, δείχνουν την κοινωνική θέση, συμβολίζουν τη θρησκευτική πίστη, εκφράζουν την ερωτοτροπία, την δύναμη, τις ικανότητες και άλλα στοιχεία της προσωπικότητας του ατόμου που έχει τατουάζ.

Για τους Πολυνήσιους το τατουάζ είναι αληθινό, δεν αλλάζει και δεν ψεύδεται. Επίσης είναι δήλωση αγάπης προς το ίδιο τους το σώμα, δηλαδή δημιουργεί ένα σώμα-ποίημα.

Η δερματοστιξία στην Πολυνησία έχει τις ρίζες της στου Maohi, που ήταν ο πρώτος πολιτισμός που κατοίκησε εκεί, και οι παραδόσεις της Ταϊτής αναφέρουν ότι η τέχνη αυτή είχε θεϊκή καταγωγή. Κατά τον μύθο πιστεύεται ότι τα τατουάζ σχεδιάζονταν από τους δύο γιους του θεού Ta'aroa, τον Mata Mata Arahū (αυτός που κάνει σχέδια με ξυλάνθρακα) και τον Tu Ra'i Po (αυτός που ζει στον σκοτεινό ουρανό). Οι καλλιτέχνες τατουέρ της Πολυνησίας πριν από κάθε εφαρμογή τατουάζ επικαλούνται τους δύο αυτούς θεούς, για να πετύχει κάθε προσπάθεια, τα σχέδια να είναι όμορφα και οι πληγές να επουλωθούν γρήγορα. Μάλιστα, πολλές φορές μεταξύ των σχεδίων που δημιουργούν είναι και οι απεικονίσεις των δύο θεών-προστατών του τατουάζ.

Το τατουάζ είναι προνόμιο των κοινωνικών τάξεων που βρίσκονται ψηλά στην ιεραρχία. Όταν κάποιος ήθελε να ανέβει κοινωνικά έπρεπε να κάνει ένα νέο τατουάζ. Κύριοι λόγοι εφαρμογής δερματοστιξιών είναι η σεξουαλική έλξη, η φυσική ή πνευματική δύναμη και η θρησκευτική πίστη ή προστασία.

Οι γυναίκες έκαναν λιγότερα τατουάζ από τους άνδρες και τα σημεία που τα έκαναν ήταν τα χέρια, τα μπράτσα, τα πόδια, οι γοφοί και οι μηροί. Τα σχέδια ήταν διακοσμητικά, κομψά και προσεκτικά ζωγραφισμένα. Αντιθέτως οι άνδρες είχαν τατουάζ σε κάθε σημείο του σώματός τους, ακόμη και στο λαιμό και στα αυτιά. Στο πρόσωπο έκαναν μόνο οι ιερείς ή οι πολεμιστές, και είχαν κάποιο σύμβολο-έμβλημα στα χείλη ή το μέτωπο. Τα κορίτσια αρχίζουν να κάνουν τατουάζ από 8-10 ετών και σταματούν να κάνουν με την ενηλικίωσή τους, ενώ τα αγόρια αρχίζουν λίγο μεγαλύτερα, δηλαδή από 11-12 ετών και συνεχίζουν να κάνουν ως την ηλικία των 30 ετών.

Η πρακτική της δερματοστιξίας επειδή έχει τελετουργικό χαρακτήρα, πραγματοποιείται με μουσική υπόκρουση από τύμπανα, φλόγες και αυλούς. Οι αρχηγοί των φυλών είχαν πάντα στολές-τατουάζ σώματος, γιατί για αυτούς ήταν σαν μέταλλο ανδρείας η δημιουργία του, μετά από κάθε επίτευγμα στην κοινωνική ζωή ή τον πόλεμο.

Ανάλογα με το σημείο που εφαρμόζεται το τατουάζ έχει και διαφορετικό όνομα. Τα σχήματά τους είναι διαμάντια, αστέρια, κύκλους ή κάνουν τον τρόπο ζωής της κοινότητας. Επίσης, μπορεί να αναπαριστούν μάχες ή ανθρώπινες θυσίες. Ο ιερέας καλλιτέχνης τατουέρ αμείβεται γενναϊόδωρα και η θέση του στην κοινωνία είναι πολύ υψηλή. Τα εργαλεία για την εφαρμογή του τατουάζ είναι τα ίδια εδώ και χιλιετίες και περιλαμβάνουν δύο όργανα σαν χτένια, ένα τρυπητήρι και μία ράβδο. Για να μπορέσει να εισχωρήσει το χτένι στο δέρμα, ο τατουέρ χρησιμοποιεί τη ράβδο με την οποία χτυπά το χτένι σαν να ήταν σφυρί. Πριν την εφαρμογή του τατουάζ, το δέρμα σχεδιάζεται με κάρβουνο, ώστε να ξέρει ο τατουέρ που ακριβώς θα κάνει τις τομές ή τα τρυπήματα και εγχύσει το χρώμα.

Πλατιά βελόνα της Πολυνησίας (<http://peri-planomenos.blogspot.gr/2012/08/tattoo.html#axzz3CY8V1vSE>)

1.2.3.2 Οι Μαορί της Νέας Ζηλανδίας

Ο Βρετανός στρατηγός Horatio Gordon Robley πολέμησε ενάντια στη φυλή των Μαορί της Νέας Ζηλανδίας και αποκάλυψε την χρήση της δερματοστιξίας από τη φυλή. Ήταν λάτρης της φυλής και μάλιστα είχε αποκτήσει και παιδιά με Μαορί. Στο βιβλίο που έγραψε με τίτλο «Moko» ή «Maori Tatting» εξηγεί την τέχνη του τατουάζ στη Νέα Ζηλανδία καθώς επίσης συμπεριλαμβάνει και φωτογραφικό υλικό με τα 18 γνήσια σχέδια τατουάζ.

Τα τατουάζ moko πραγματοποιούνται με ακριβείς κανονισμούς και τελετές αφού επιζούν ακόμη στους Μαορί και σε κατοίκους από μερικά νησιά του Ειρηνικού. Το moko είναι ιδιαίτερο χάρη στα σπινιά που διακοσμούν το πρόσωπο, τα οποία δεν είναι μόνο χτυπημένα τατουάζ αλλά είναι και χαραγμένα στο δέρμα για να πραγματοποιήσουν ουλές με τη μορφή αυλάκων και παράλληλων ραβδώσεων. Όλοι οι άντρες είχαν τατουάζ στο πρόσωπο και σε άλλα σημεία του σώματος εκτός από τους σκλάβους και τους αστούς. Αποτελούσε πηγή υπερηφάνειας για τους πολεμιστές το τατουάζ στο πρόσωπο γιατί προσέδιδε δύναμη στη μάχη και ήταν ελκυστικό για τις γυναίκες.

Οι γυναίκες Μαορί έβαφαν τα χείλη τους με μπλε χρώμα και στο πηγούνι τους είχαν τατουάζ που αποτελούνταν από γραμμές ή σπινιά σαν και αυτά στα μάγουλα και στο μέτωπο. Σπάνια γέμιζαν ολόκληρο το πρόσωπο με τατουάζ. Σύμφωνα με τα έθιμα τους έκαναν σχέδια γύρω από τα στήθη, στους μηρούς και τα πόδια. Τα σχέδια που διακοσμούσαν το σώμα ήταν περισσότερα σε σχέση με το πρόσωπο που ήταν συγκεκριμένα και η επιλογή τους ήταν αυστηρή.

Το moko ήταν ένα είδος γραφής αφού δεν υπήρχε αλφάβητο.

Γυναίκα Μαορί (<http://loeilenmarche.blogspot.gr/2011/03/tatouage-et-tradition-lidentite-dune.html>)

Άντρας Μαορί (<http://loeilenmarche.blogspot.gr/2011/03/tatouage-et-tradition-lidentite-dune.html>)

Παραδοσιακό τατουάζ ΜΟΚΟ (τατουάζ μόνιμο μακιγιάζ)

Διαδικασία εφαρμογής σε Μαορί

(<http://alalum.wordpress.com/2012/11/29/%CE%BC%CE%B1%CE%BF%CF%81%CE%AF-%CE%B7-%CF%86%CF%85%CE%BB%CE%AE-%CF%84%CF%89%CE%BD-tattoo/>)

Σκαρπέλο των Maori (<http://peri-planomenos.blogspot.gr/2012/08/tattoo.html#axzz3CY8V1vSE>)

1.2.3.3 Το τατουάζ στα Νησιά Μαρκέσας (Γαλλική Πολυνησία)

Τα Νησιά Μαρκέσας τα οποία βρίσκονται στον Ειρηνικό τα ανακάλυψαν κατά την αρχαιότητα κάποιοι Πολυνήσιοι θαλασσοπόροι όπου και κατοίκησαν σε αυτά. Η τέχνη του τατουάζ στα Νησιά Μαρκέσας αναπτύχθηκε σε μεγάλο επίπεδο, σε σχέση με τα άλλα νησιά του Ειρηνικού.

Το τατουάζ αποτελεί σημαντικό στοιχείο της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής των κατοίκων. Συμβολίζει τον πλούτο, την δύναμη, την κοινωνική αναγνώριση, αλλά και την αντοχή στον ψυχικό και σωματικό πόνο. Οι φύλαρχοι και οι πολεμιστές έχουν πολύπλοκα τατουάζ, ενώ κάθε πατέρας έκανε οικονομία αρκετά χρόνια ώστε να μπορέσει να πληρώσει το τατουάζ του μεγαλύτερου γιου του. Εκτός από την πληρωμή του tuhuna (τατουέρ), έπρεπε να εξασφαλίσει το φαγητό, τον ύπνο και την ξεκούραση όχι μόνο του τατουέρ αλλά και των βοηθών του για όσο διαρκούσε η διάστιξη. Κάθε tuhuna είχε μαζί του μαθητευόμενους οι οποίοι εκπαιδεύονταν για να συνεχίσουν την τέχνη.

Η εφαρμογή του τατουάζ ήταν πολύ σημαντική. Κάθε φορά που ένας νέος έκανε καινούργιο τατουάζ στο σώμα του, το επιδείκνυαν με μεγάλη περηφάνια σε όλα τα μέλη της φυλής.

Το τατουάζ για τις γυναίκες ήταν κοινωνική υποχρέωση αλλά και σημάδι κοινωνικής θέσης. Η εφαρμογή του ξεκινούσε από την ηλικία των 12 ετών από το δεξί τους χέρι. Ήταν πολύ σημαντικό το τατουάζ στο δεξί χέρι και αν κάποια κοπέλα δεν το είχε δεν μπορούσε να συμμετάσχει στην παρασκευή του ποροϊ (τροφή βασισμένη στη ζυμωμένη πάστα θρυμματισμένων αρτοκαρπών). Επίσης δεν μπορούσαν να συμμετάσχουν στην τελετουργία επάλειψης των σωμάτων των νεκρών με λάδι καρύδας και στην προετοιμασία τους για ταφή. Συνήθως οι γυναίκες έκαναν δερματοστιξίες στα χέρια, τα μπράτσα, τα αυτιά και τα χείλη. Αυτές που είχαν υψηλή κοινωνική θέση μπορούσαν να κάνουν τατουάζ και στα πόδια.

1.2.4 Η Αμερική

Σύμφωνα με τους Ινδιάνους το τατουάζ έχει ιδιαίτερη σημασία και δηλώνουν ότι «ένα σώμα που δεν είναι ζωγραφισμένο, είναι ένα σώμα ηλίθιο». Για τα τατουάζ των Ινδιάνων δυστυχώς έχουν σωθεί ελάχιστες μαρτυρίες. Στην Παραγουάη το τατουάζ σήμαινε το πέρασμα από την εφηβεία στην ενήλικη ζωή. Για τη φυλή Huron το τατουάζ ήταν απόδειξη θάρρους και το έκαναν για να τρομοκρατούν τους εχθρούς.

Με το πέρασμα των χρόνων οι άποικοι της Αμερικής είχαν σημαντικό ρόλο στην κοινωνία, την οικονομία και το πολιτιστικό κομμάτι της χώρας.

Τα αμερικάνικα σχέδια εξελίχθηκαν μέσα από πολλές προσπάθειες. Στο τέλος δημιουργήθηκαν στερεότυπα που ήταν εμπνευσμένα από σημαντικά γεγονότα για την ιστορία της Αμερικής. Οι ναυτικοί και οι στρατιώτες ήταν αυτοί που μετέδωσαν το τατουάζ και το έκαναν για να εκφράσουν την αγάπη για την οικογένεια τους και τη νοσταλγία για την πατρίδα τους.

Στις αρχές της δεκαετίας του 70 η κοινωνία απελευθερώνεται από θρησκευτικές προκαταλήψεις και το τατουάζ κάνει την εμφάνισή του σε μουσικούς της ροκ μουσικής και γίνεται συνώνυμο της ροκ και πανκ μουσικής. Σιγά σιγά ακολουθούν το παράδειγμα τους και άλλοι σταρ της μουσικής. Το τατουάζ είναι συνδεδεμένο με την «τρελή και αντισυμβατική ζωή» που έκαναν οι μουσικοί.

Σήμερα πλέον αρκετοί γνωστοί ηθοποιοί, τραγουδιστές και γενικά άνθρωποι της σόου μπιζ έχουν τατουάζ στο σώμα τους, χωρίς αυτό να τους στιγματίζει και να επηρεάζει την καριέρα τους και το ταλέντο τους.

Η επιρροή του ασκούν οι σταρ αλλά και αθλητές, μοντέλα και γενικά τα ΜΜΕ αύξησε την επιθυμία των «απλών» ανθρώπων για την απόκτηση τατουάζ με σκοπό να τους μοιάσουν.

Στην Αμερική η διάδοση του τατουάζ είναι τεράστια. Αναφέρεται ότι από το 1990 μέχρι το 2004 έκαναν τατουάζ 39 εκατομμύρια άτομα. Τα στοιχεία προκύπτουν από την Ένωση Επαγγελματιών Τατουάζ.

1.2.5 Η σύγχρονη Ευρώπη

Παρά τους περιορισμούς της εκκλησίας το τατουάζ στην Ευρώπη δεν εξέλιπε. Η άνθηση του τατουάζ ξεκίνησε με την ανάπτυξη των μεγάλων αποικιακών αυτοκρατοριών και εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι και σήμερα για να υποδηλώνει σημαντικά γεγονότα της ζωής των ανθρώπων ή της προσωπικότητάς τους.

Στην Ευρώπη το τατουάζ πρωτοεμφανίστηκε αρχικά στους Σταυροφόρους και σιγά σιγά η διάδοση του τατουάζ γίνεται όταν οι θαλάσσιοι ερευνητές Ουίλιαμ Ντάμφορ και Κάπτεν Τζέιμς Κουκ γύρισαν από τα ταξίδια τους στην Πολυνησία και απ' τα νησιά του Ειρηνικού.

Επίσης μεγάλη επίδραση για τη διάδοση του τατουάζ στη σημερινή εποχή έχουν τα μέσα επικοινωνίας που προβάλλουν οτιδήποτε συμβαίνει στον κόσμο. Η δερματοστιξία αποτελεί

πλέον σημαντικό τομέα καλλιτεχνικής έκφρασης. Πλέον διοργανώνονται σε τοπική και διεθνή βάση φεστιβάλ. Στην Ελλάδα από το 1999 διοργανώνεται Πανελλήνια Έκθεση Tattoo Art.

1.2.5.1 Η Αγγλία

Κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα η τέχνη της δερματοστιξίας άνθισε στην Αγγλία. Αυτό οφειλόταν κυρίως στα ταξίδια του Τζέιμς Κουκ από το 1769 στην Πολυνησία και γενικότερα στον Ειρηνικό, όπου ανακαλύφθηκε το τατουάζ και έγινε παράδοση στο Βρετανικό Ναυτικό.

Ο Τζέιμς Κουκ ήδη από το δεύτερο ταξίδι του στον Ειρηνικό έφερε πληροφορίες για το τατουάζ. Μεγαλύτερη εντύπωση βέβαια προκάλεσε ο ναυτικός, εξερευνητής και κουρσάρος William Dampier, ο οποίος σε ένα ταξίδι του έφερε επιστρέφοντας τον «ζωγραφισμένο πρίγκιπα» Giolo κάνοντας αίσθηση στην κοινωνία της εποχής.

Στα χρόνια που ακολούθησαν αρκετοί Βρετανοί ναυτικοί επέστρεφαν έχοντας στο σώμα τους αναμνηστικά των ταξιδιών με τη μορφή εξωτικών δερματοστιξιών. Με τη εξάπλωση αυτής της τέχνης εκτιμάται ότι στα μέσα του 18ου αιώνα κάθε βρετανικό λιμάνι είχε τον καλλιτέχνη τατουέρ του.

Το τατουάζ εγκρίθηκε και από τη βασιλική οικογένεια της Αγγλίας, καθώς το 1862 ο πρίγκιπας της Ουαλίας Εδουάρδος επέστρεψε από τους Αγίους Τόπους έχοντας στον βραχίονα του τατουάζ τον Σταυρό της Ιερουσαλήμ. Αργότερα ακολούθησαν το παράδειγμά του και τα παιδιά του. Αυτό ήταν η αρχή για να ακολουθήσουν και άλλα μέλη της βασιλικής οικογένειας αλλά και μέλη της αριστοκρατικής κοινωνίας.

Ο D. W. Purdy ήταν ο πρώτος γνωστός καλλιτέχνης τατουάζ στη Βρετανία, όπου ίδρυσε το μαγαζί του το 1870. Έγραψε μάλιστα και βιβλίο με τίτλο «Tattooing: how to tattoo, what to use» (1896- Medical Tracts- London) όπου έδινε οδηγίες και χρήσιμες πληροφορίες για το τατουάζ.

Έκτοτε το τατουάζ έχει σημειώσει μεγάλη ανάπτυξη στη Βρετανία και όχι μόνο.

1.2.5.2 Η Γαλλία

Σε αντίθεση με την Αγγλία που τατουάζ είχαν εύποροι της χώρας, στη Γαλλία ήταν χαρακτηριστικό των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων, όπως ναυτικοί και εργάτες. Ρόλο σ' αυτό έπαιξε η εκκλησία όπου απαγόρευε τη δερματοστιξία ως στοιχείο ειδωλολατρίας και δεισιδαιμονίας. Θεωρούνταν λοιπόν στοιχείο χαμηλής τάξης και τατουάζ έκαναν μόνο άτομα που ήταν στο περιθώριο ή εγκληματίες και ιερόδουλες.

Από τη Γαλλία ξεκίνησαν οι πρώτες ιατρικές αναφορές σχετικά με τη δερματοστιξία και τους κινδύνους που είχε. Στις αρχές του 19ου αιώνα η εργασία του M. Rayer για τη δερματολογία αναφέρει περιστατικά με βαριές μορφές μόλυνσης από δερματοστιξίες. Υπήρξαν και άλλα περιστατικά όπως νεαρή ιερόδουλη, η οποία έκανε τατουάζ για να καλύψει κάποιο παλαιότερο και μολύνθηκε το δέρμα της σε μεγάλο βαθμό που πέθανε. Επίσης, σύμφωνα με τον παθολόγο M. Hutin το 1853 αντιμετώπισε την περίπτωση σύφιλης που μεταδόθηκε σε

στρατιώτη από τον τατουέρ, ο οποίος έπασχε από την ασθένεια. Η μόλυνση προκλήθηκε από βελόνα την οποία ύγρανε με το σάλιο του και έπειτα τη περνούσε από το μελάνι και χρωμάτιζε το τατουάζ.

Από το 1960 μέχρι και σήμερα το τατουάζ στη Γαλλία έχει βρει τη θέση του, όπως ακριβώς και στον υπόλοιπο κόσμο. Το πρώτο στούντιο τατουάζ άνοιξε το 1963 στο Παρίσι από το Μπρουντό ντε Πιγκάλ.

1.2.6 Η Αφρική

Τα τατουάζ στην Αφρική διαφέρουν από τα παραδοσιακά τατουάζ που υπάρχουν στους άλλους λαούς. Ο λόγος είναι ότι το δέρμα των Αφρικανών είναι σκούρο και τα χρώματα δεν μπορούν να διακρίνονται. Έτσι οι περισσότερες αφρικανικές φυλές ανέπτυξαν μια άλλη τεχνική τατουάζ σαν ανάγλυφο σκαρίφημα που ονομάζεται «τατουάζ για τυφλούς». Είναι ιδιαίτερη τεχνική γιατί ανασηκώνεται το δέρμα και με τη βοήθεια ενός μαχαιριού ή κάποιου άλλου αιχμηρού αντικειμένου γίνεται ένα κόψιμο. Στη συνέχεια η πληγή τρίβεται με άμμο ή στάχτη και σχηματίζονται ανάγλυφα σχέδια, τα οποία ποικίλουν ανάλογα με την περιοχή και τη φυλή.

© Eric Lafforgue

Αφρικανικό τατουάζ

Διαδικασία εφαρμογής σε γυναίκα της Αφρικής (<http://www.zarpa.gr/t%CE%B1-%CF%80%CE%B9%CE%BF-%CE%BF%CE%B4%CF%85%CE%BD%CE%B7%CF%81%CE%AC-%CF%84%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%85%CE%AC%CE%B6-%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CE%BA%CF%8C%CF%83%CE%BC%CE%BF-%CF%87%CE%B1%CF%81%CE%AC%CF%83/>)

Αρχαίες Αιγυπτιακές βελόνες (<http://peri-planomenos.blogspot.gr/2012/08/tattoo.html#axzz3CY8V1vSE>)

Κεφάλαιο 2

ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

2.1 Το δέρμα

Το δέρμα περιβάλλει το ανθρώπινο σώμα σαν μία μεμβράνη. Στα φυσικά στόμια όπως είναι η μύτη, το στόμα, τα μάτια, τα γεννητικά όργανα και ο πρωκτός, μετατρέπεται στους βλεννογόνους των αντίστοιχων κοιλοτήτων.

Είναι ένα όργανο που επιτελεί πολλαπλές φυσιολογικές λειτουργίες. Οι σημαντικότερες είναι οι εξής:

- Προασπιστική λειτουργία: προστατεύει από μηχανικές και ηλεκτρικές κακώσεις, θερμικές επιδράσεις και την ηλιακή ακτινοβολία.
- Θερμορρυθμιστική λειτουργία: με την παραγωγή και την εξάτμιση του ιδρώτα
- Μεταβολική λειτουργία: τα ένζυμα ενεργοποιούνται και επιτυγχάνεται μεταβολισμός των λευκωμάτων, των υδατανθράκων και των λιπών του δέρματος.
- Απεκκριτική και απορροφητική λειτουργία: από το δέρμα αποβάλλεται κυρίως ο ιδρώτας και το σμήγμα. Η απορρόφηση ουσιών από το δέρμα γίνεται με δυσκολία, υπάρχουν όμως φάρμακα που εύκολα εισχωρούν.
- Ανοσοποιητική λειτουργία: τα λεμφοκύτταρα και τα πλασματοκύτταρα του δέρματος βοηθούν στην παραγωγή αντισωμάτων.
- Αισθητήρια λειτουργία: με το δέρμα μπορούμε να νιώσουμε το ζεστό, το κρύο, τον πόνο, τον κνησμό και τα γαργαλητό.

Είναι το μεγαλύτερο σε όγκο και βάρος όργανο του σώματος, με επιφάνεια που φτάνει τα 1,8 τετραγωνικά μέτρα στους άνδρες και 1,6 τετραγωνικά μέτρα στις γυναίκες. Το βάρος του αποτελεί το 5% περίπου του συνολικού σωματικού βάρους.

Το πάχος του δέρματος ποικίλλει ανάλογα με το φύλο και την ηλικία του ανθρώπου, καθώς και με το σημείο που βρίσκεται. Είναι λεπτότερο στα παιδιά, τις γυναίκες και τους ηλικιωμένους και παχύτερο στους ενήλικες άνδρες. Ανάλογα με το πάχος του διακρίνεται σε λεπτό και σε παχύ. Το λεπτό δέρμα παρουσιάζει τρίχες και σμηγματογόνους αδένες ενώ στο παχύ απουσιάζουν.

Το παχύ δέρμα βρίσκεται στις παλάμες, τα πέλματα, τους γλουτούς και το εφήβαιο, ενώ στα βλέφαρα, τα αυτιά και την πόσθη είναι πολύ λεπτό.

Το χρώμα του δέρματος οφείλεται στη φυσική χρωστική τη μελανίνη, στο πάχος της κεράτινης στιβάδας της επιδερμίδας και στην αιμάτωσή του.

Διαφέρει ανάλογα με τη φυλή, το φύλο, την ηλικία καθώς και με τη θέση στην οποία βρίσκεται. Ακόμη σημαντικό ρόλο παίζει το επάγγελμα και ο τρόπος διαβίωσης του ανθρώπου.

2.2 Ανατομία του δέρματος

Η επιφάνεια του δέρματος είναι μεγαλύτερη από την επιφάνεια του σώματος αφού σε μερικές περιοχές αναδιπλώνεται και παρουσιάζεται ανώμαλη καθώς παρατηρούνται σε αυτή:

- Οι τρίχες
- Το χνούδι
- Οι πόροι
- Η δερματικές θηλές
- Οι πτυχές
- Οι δερματικές ακρολοφίες
- Οι γραμμές του Langer

2.3 Δομή του δέρματος

Το δέρμα αποτελείται από ένα επιπολής κερατινοποιημένο, πολύστιβο, πλακώδες επιθήλιο, γνωστό ως επιδερμίδα και μια βαθύτερη στιβάδα συνδετικού ιστού, το χόριο.

Μεταξύ του δέρματος και των υποκείμενων δομών παρεμβάλλεται μια ελυτροειδής περιτονία, γνωστή ως υποδόριος ιστός ή υποδερμίδα, που δεν αποτελεί μέρος του δέρματος.

Η επιδερμίδα και το χόριο έχουν διαφορετική εμβρυολογική κατασκευή και διαφορετικά μορφολογικά χαρακτηριστικά. Η επιδερμίδα είναι επιθηλιακή στιβάδα και κατάγεται από το έξω βλαστικό δέρμα. Το χόριο αποτελεί στιβάδα συνδετικού ιστού με αγγεία και δέρμα.

1. Επιδερμίδα

Μετά τη νευριδιοποίηση το εξώδερμα, δηλαδή τα κύτταρα που καλύπτουν το έμβρυο, δίνει γένεση στην επιδερμίδα, από την οποία αναπτύσσονται τα εξαρτήματα του δέρματος (οι τρίχες, τα νύχια και οι σμηγματογόνοι και ιδρωτοποιοί αδένες).

Αρχικά, ο ιστός αυτός αποτελείται από μια στιβάδα κυττάρων, που σύντομα μετατρέπεται σε δίστιβη. Από το εξωτερικό στρώμα προκύπτει το περίδερμα, το οποίο απορρίπτεται όταν η κατώτερη στιβάδα διαφοροποιείται σε γνήσια επιδερμίδα. Από το εσωτερικό στρώμα προκύπτει η βασική ή μητρική ή έσω στιβάδα, η οποία δίνει γένεση σε όλα τα κύτταρα της επιδερμίδας.

Η επιδερμίδα είναι ένα πολύπλοκο όργανο που καλύπτεται εξωτερικά από την κεράτινη στιβάδα, η οποία υφίσταται διαρκεί φθορά λόγω απολέπισης.

Η έξω επιφάνεια της επιδερμίδας διελάνεται από τις δερματικές ακρολοφίες και αύλακες. Η επιφάνεια της προς το χόριο είναι ανώμαλη και κυματοειδής και παρουσιάζει κοιλώματα, τα θηλαία εντώματα, μέσα στα οποία εισέρχονται οι δερματικές θηλές του χορίου. Η επιδερμίδα σε κάθετη τομή είναι μικρότερη από 1 mm (το πάχος της είναι περίπου 50 μm), με επιφανειακή πυκνότητα περίπου 50.000 κύτταρα/ mm².

Η επιδερμίδα διελάνεται από τα εξαρτήματα του δέρματος (τρίχες και εκφορητικοί πόροι των ιδρωτοποιών αδένων) και στερείται αγγείων.

1.1 Τύποι κυττάρων της επιδερμίδας

Η επιδερμίδα του ανθρώπου περιέχει κυρίως κερατινοκύτταρα (>90%), τοποθετημένα σε στρώματα, ώστε να δημιουργούν διαδοχικά υποστρώματα. Εκτός των κερατινοκυττάρων και των μικρών βασικών κυττάρων, στην επιδερμίδα διακρίνονται και άλλοι τρεις τύποι κυττάρων:

- Τα μελανοκύτταρα ή μελανοκύτταρα, που περιέχουν μελανίνη και
- Τα δενδριτικά κύτταρα, που συμβάλλουν στο ανοσοποιητικό σύστημα της επιδερμίδας (κύτταρα του Langerhans και κύτταρα του Merkel).

1.2 Στιβάδες της επιδερμίδας

Τα κερατινοκύτταρα διατάσσονται σε πέντε στιβάδες, ενώ οι υπόλοιποι τρεις τύποι κυττάρων βρίσκονται διάσπαρτοι ανάμεσα στα κερατινοκύτταρα. Οι πέντε στιβάδες που αποτελούν την επιδερμίδα, από το βάθος (χόριο) προς την επιφάνεια, είναι οι:

- Βασική ή βλαστική ή μητρική στιβάδα,
- Βλεννώδης ή ακανθωτή στιβάδα,
- Κοκκώδης στιβάδα,
- Διαυγής στιβάδα,
- Κεράτινη στιβάδα.

1.2.1 Βασική στιβάδα

Η βασική στιβάδα είναι η βαθύτερη στιβάδα της επιδερμίδας και μαζί με την ακανθωτή αποτελούν τη μαλπιγιανή στιβάδα. Η βασική στιβάδα αποτελείται από ένα στρώμα κυλινδρικών ή κυβοειδών κυττάρων με πυρήνα, γεγονός που τα κάνει ικανά να διαιρούνται. Είναι μεγαλύτερα σε μέγεθος από τα κύτταρα των παραπάνω στιβάδων και το περιεχόμενο τους έχει σύσταση μαλακή, αδιαφανή και κοκκώδη. Ρόλος των κυττάρων της βασικής στιβάδας είναι η συνεχής κυτταρική αναγέννηση, προκειμένου να αντικατασταθούν τα γερασμένα κύτταρα, που απομακρύνονται με την απολέπιση. Εκτός από το ρόλο τους στην

αναγέννηση της επιδερμίδας, τα κύτταρα της βασικής στιβάδας συμμετέχουν και στη στερεή σύνδεση μεταξύ επιδερμίδας και χορίου.

1.2.2 Ακανθωτή στιβάδα

Τα κύτταρα της ακανθωτής στιβάδας προέρχονται από τον πολλαπλασιασμό των κυττάρων της βασικής στιβάδας. Η ακανθωτή στιβάδα αποτελείται από 6-15 στοίχους πολύεδρων, ελαφρώς αποπλατυσμένων κυττάρων, με πλάγιες ακανθοειδείς προεκβολές που συνδέονται μεταξύ τους με πολυάριθμα δεσμοσωμάτια. Είναι η παχύτερη στιβάδα της επιδερμίδας. Μεταξύ τους σχηματίζονται λεπτές αύλακες που επιτρέπουν την διέλευση της λέμφου. Στα κύτταρα αυτής της στιβάδας περιέχονται επίσης κοκκία μελανίνης στα οποία οφείλεται εν μέρει το χρώμα του δέρματος. Τα κύτταρα της ακανθωτής στιβάδας βρίσκονται στο πρώτο στάδιο της κερατινοποίησης.

1.2.3 Κοκκώδης στιβάδα

Η κοκκώδης στιβάδα αποτελείται από δύο έως τέσσερις στοίχους ρομβοειδών αποπλατυσμένων κυττάρων, το πρωτόπλασμα των οποίων περιέχει κοκκία. Ο πυρήνας των κυττάρων είναι ανοιχτόχρωμος, αρχίζει να ατροφεί και να εκφυλίζεται καθώς τα κύτταρα της κοκκώδους στιβάδας βρίσκονται στο δεύτερο στάδιο της κερατινοποίησης. Κάποια κοκκία δεν περιβάλλονται από μεμβράνη και περιέχουν φωσφορυλιωμένες πρωτεΐνες (κοκκία κερατοϋαλίνης, πρωτεΐνης που αποτελεί πρόδρομο της κερατίνης) και άλλα περιβάλλονται από μεμβράνη και περιέχουν λιπίδια (πεταλιώδη κοκκία). Η κοκκώδης στιβάδα λείπει στους φυσιολογικούς βλεννογόνους.

1.2.4 Διαυγής στιβάδα

Η διαυγής στιβάδα υπάρχει μόνο στις παλάμες και στα πέλματα. Αποτελείται από 1-3 στίχους αποπλατυσμένων κυττάρων με διαυγές πρωτόπλασμα. Οι πυρήνες των κυττάρων αυτών ακολουθούν επίσης την διαδικασία εκφύλισης ενώ στο κυτταρόπλασμα τους περιέχεται μια ουσία η ελαιοειδίνη, που θεωρείται πρόδρομος της κερατίνης. Τα κύτταρα της διαυγούς στιβάδας είναι απύρνηνα με διαφανές πρωτόπλασμα και επιτρέπουν το πέρασμα του φωτός δια μέσου τους προς τις βαθύτερες στιβάδες.

1.2.5 Κεράτινη στιβάδα

Η κεράτινη στιβάδα είναι η ανώτερη στιβάδα της επιδερμίδας και αποτελείται από πολλούς στοίχους απύρηνων, πεπλατυσμένων, κερατινοποιημένων κυττάρων. Το πρωτόπλασμα των κυττάρων της στιβάδας αυτής στερείται υποκυτταρικών οργανιδίων και είναι γεμάτο από μια σκληρή πρωτεΐνη, την κερατίνη. Το σύνολο των κυττάρων της κεράτινης στιβάδας αποτελείται από μαλακή κερατίνη και το πάχος της ποικίλει ανάλογα με τη θέση. Τα επιφανειακά αυτά κύτταρα αποβάλλονται συνεχώς, με τη μορφή φολίδων και αντικαθίστανται από νέα κύτταρα, που ανεβαίνουν συνεχώς από τις κατώτερες στιβάδες. Η κεράτινη στιβάδα είναι φτωχή σε νερό, εμποτισμένη όμως με λιπίδια, τα οποία της προσφέρουν ευλυγισία και μειώνουν την εξάτμιση της εσωτερικής υγρασίας. Ακόμη, την

καθιστούν εκλεκτικά διαπερατή στις διάφορες ουσίες. Σκοπός της άλλωστε είναι να λειτουργεί ως προστατευτικός φραγμός μεταξύ του δέρματος και του περιβάλλοντος.

2. Χόριο

Το χόριο βρίσκεται ακριβώς κάτω από την επιδερμίδα, την οποία στηρίζει και είναι η μεγαλύτερη στιβάδα του δέρματος. Η επιφάνεια του είναι πολύ ανώμαλη και εμφανίζει πολλές προεκβολές, οι οποίες συνδυάζονται δακτυλοειδώς με αντίστοιχες καταδύσεις της επιδερμίδας. Έχει πάχος 1-4mm ανάλογα με την ανατομική θέση του σώματος. Είναι λεπτό στο πρόσωπο και το λαιμό(2-3mm)ενώ στη ράχη έχει πάχος 1cm.

Το χόριο αποτελείται από πυκνό, ινώδη συνδετικό ιστό, με άφθονα αιμοφόρα και λεμφοφόρα αγγεία και νεύρα, ενώ περιέχει πολυάριθμες αισθητικές νευρικές απολήξεις, μυϊκές ίνες, τρίχες, καθώς και τους αδένες του δέρματος, που δημιουργούνται από την αλληλεπίδραση μεταξύ χορίου και επιδερμίδας. Αποτελείται από τη βασική ή θεμέλια ουσία, (άμορφη, κολλώδη που περιέχει βλεννοπολυσακχαρίτες, ηλεκτρολύτες και λευκώματα) και στερεό κυτταρικό δίκτυο τους ινοβλάστες που παράγουν ίνες κολλαγόνου, ελαστίνης και δικτυωτές καθώς επίσης ιστοκύτταρα και μαστοκύτταρα.

Το κολλαγόνο (περιέχει τα αμινοξέα υδροξυπρολίνη και υδροξυλυσίνη) είναι ινώδης πρωτεΐνη του χορίου. Στο θηλώδες χόριο είναι περίπλοκα διατεταγμένη, ενώ στο δικτυωτό χόριο σχηματίζει δεσμίδες ινών που διατάσσονται παράλληλα στην επιφάνεια της επιδερμίδας και αποτελούν το 75% του συνδετικού ιστού.

Σκοπός του κολλαγόνου είναι να εξασφαλίσει τη μηχανική αντίσταση του δέρματος, την ανθεκτικότητα των ιστών και την διατήρηση της ακεραιότητας της δομής του. Εκφυλλίζεται εύκολα με την πάροδο του χρόνου και έτσι εμφανίζεται χαλάρωση.

Οι ίνες της ελαστίνης είναι και αυτές ινώδεις πρωτεΐνες του χορίου και αποτελούν το 4% αυτού. Εξασφαλίζουν την ελαστικότητα και τονικότητα του δέρματος.

2.1 Στιβάδες του χορίου

Το χόριο παρουσιάζει δυο διακριτές στιβάδες:

- τη θηλώδη, η οποία χωρίζεται από την επιδερμίδα με το δερμο-επιδερμидικό σύνδεσμο και
- τη δικτυωτή στιβάδα, που μεταπίπτει στο υποδερμάτιο πέταλο.

3. Υποδόριος ιστός ή υποδερμίδα ή υπόδερμα

Το υπόδερμα είναι η βαθύτερη στιβάδα του δέρματος και το πάχος του κυμαίνεται από 2mm έως 30mm.

Με το υπόδερμα γίνεται η σύνδεση του δέρματος με τα υποκείμενα από αυτό όργανα (μύες, απονευρώσεις) και υπάρχουν τα αγγεία και τα νεύρα του δέρματος. Η πρόσφυση του δέρματος είναι χαλαρή λόγω της ελαστικότητάς του με εξαίρεση τις πτυχές.

Αποτελείται κυρίως από συνδετικό ιστό και λιποκύτταρα, ενώ υπάρχουν ακόμη και ίνες ελαστίνης που το κρατούν ελαστικό και εύκαμπτο.

Τα λιποκύτταρα έχουν σχήμα σφαιρικό και η ποσότητα τους διαφέρει από άτομο σε άτομο ανάλογα με το φύλο, το βάρος και την κληρονομικότητα. Στις γυναίκες το υπόδερμα είναι παχύτερο απ' ότι στους άνδρες. Το υπόδερμα συμβάλλει στη μείωση της απώλειας της θερμότητας μέσω του δέρματος επειδή το λίπος είναι κακός αγωγός της θερμότητας.

Κεφάλαιο 3

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΤΑΤΟΥΑΖ

3.1 Ορισμός τατουάζ

Το τατουάζ ή δερματοστιξία όπως καλείται στα ελληνικά είναι μια διαδικασία μόνιμης τροποποίησης στο δέρμα, η σημασία της οποίας αλλάζει ανάλογα με τον κάθε λαό και τον κάθε άνθρωπο.

Υπάρχουν αρκετές θεωρίες για τη καταγωγή της λέξης tattoo. Οι περισσότερες απ' αυτές θεωρούν ότι έχει ρίζες από τη Πολυνησία και τα νησιά του Ειρηνικού. Υποστηρίζουν λοιπόν ότι προέρχεται από τη πολυνησιακή λέξη «tatoa» που σημαίνει «να χτυπάς». Συνδέεται και με τη διάλεκτο της Ταϊτής, το «tatau» όπου το «ta» σημαίνει «κάτι γίνεται με το χέρι», ενώ η επανάληψη ta- ta συνδέεται με την επαναλαμβανόμενη ενέργεια, το «u» σημαίνει χρώμα. Είναι δηλαδή η επαναλαμβανόμενη κίνηση που γίνεται με το χέρι και δίνει χρώμα.

3.2 Τεχνικές εφαρμογής τατουάζ

Διάφοροι πολιτισμοί ανέπτυξαν ξεχωριστούς τρόπους και διαδικασίες για τη δημιουργία τατουάζ. Κάποιοι λαοί σχεδίαζαν πάνω στο σώμα τους το σχέδιο κόβοντας το δέρμα και έπειτα τοποθετούσαν πάνω στην πληγή μελάνι, στάχτη ή άλλες φυσικές χρωστικές. Στα νησιά του Ειρηνικού η χρωστική περνούσε κάτω από το δέρμα με εργαλεία που έμοιαζαν με τσουγκράνες. Σε άλλες κοινωνίες το τατουάζ σχηματίζονταν με έγχυση μελάνης στο δέρμα μέσω αιχμηρών ξύλων ή οστών ζώων. Στην Αρκτική οι Inuit και οι λαοί της Σιβηρίας τρυπούσαν με βελόνες, μέσα από τις οποίες περνούσε ένα νήμα καλυμμένο με χρωστική, συνήθως καπνιά, κάτω από το δέρμα. Στην Ιαπωνία η μέθοδος του τατουάζ ονομάζονταν irezumi. Το μελάνι εισέρχονταν στο δέρμα με χειροποίητα εργαλεία από αιχμηρά μπαμπού ή ατσάλι. Σήμερα η διαδικασία για τη δημιουργία ενός τατουάζ διαφέρει πολύ από τις παραπάνω διαδικασίες. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται είναι οι ακόλουθες:

3.2.1 Τατουάζ με ηλεκτρική μηχανή

Το τατουάζ δημιουργείται με έγχυση μελάνης κάτω από την επιδερμίδα μέσω μιας ομάδας βελονών που είναι συγκολλημένες σε μια ράβδο σε χειροκίνητη συσκευή, η οποία μοιάζει με πιστόλι. Οι βελόνες κινούνται πάνω κάτω με ρυθμό εκατοντάδων κινήσεων ανά λεπτό και διεισδύουν στο δέρμα σε βάθος 1-3 χιλιοστών. Ορατό στο μάτι είναι το μελάνι που μένει στο δέρμα μετά το τρύπημα. Το μελάνι δεν βρίσκεται στην επιδερμίδα, αλλά αναμιγνύεται με τα κύτταρα τους κυρίως δέρματος και γι αυτό το τατουάζ διαρκεί, εξασθενώντας ελάχιστα καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του ατόμου.

3.2.2 Τατουάζ με χένα

Είναι παροδικό και έχει γίνει δημοφιλές στο δυτικό πολιτισμό, κυρίως μεταξύ των εφήβων. Έχει χαμηλό κόστος, ταχεία και ανώδυνη διαδικασία εφαρμογής. Η καθαρή χένα στεγνώνει αργά πάνω στο δέρμα γι αυτό και προστίθενται επιπρόσθετα έκδοχα, όπως έλαια, καφές,

τσάι, λουλάκι ή παραφαινυλενεδιαμίνη, για να μειωθεί ο χρόνος ξήρανσης και να σκουρύνει το χρώμα του. Παρατηρούνται ανεπιθύμητες αντιδράσεις που ευθύνονται στα έκδοχα που χρησιμοποιούνται.

3.2.3. Αυτοκόλλητο τατουάζ

Είναι προσωρινό και συνίσταται στην επικόλληση χρωστικής άμεσα στο δέρμα ή μέσω της κατάλληλης μεμβράνης φορέα. Απομακρύνεται εύκολα και είναι ιδιαίτερα δημοφιλές στα παιδιά.

3.2.4 Τραυματικό τατουάζ

Δημιουργείται από δερματική τραυματική εμφύτευση ξένων σωματιδίων, όπως άσφαλτος, χαλίκια, μέταλλα, τζάμι και κόκκοι πυρίτιδας. Η θεραπεία των τραυματικών τατουάζ συνίσταται στην άμεση απομάκρυνση των ξένων σωματιδίων με μηχανική δερματοαπόξεση ή με laser.

3.3 Οι Χρωστικές του τατουάζ

Οι χρωστικές ουσίες που χρησιμοποιήθηκαν στην αρχαιότητα με τις χρωστικές που χρησιμοποιούνται σήμερα διαφέρουν αρκετά. Τότε οι χρωστικές ουσίες προέρχονταν μόνο από φυσικά προϊόντα, ενώ σήμερα έχουμε ανάμιξη χρωστικών ουσιών από κοινού. Το φάσμα των χρωστικών σήμερα είναι τεράστιο, καθώς χρωστικές που χρησιμοποιούνται για διάφορους κλάδους της βιομηχανίας δοκιμάζονται και στο τατουάζ. Οι σύγχρονες βαφές περιλαμβάνουν μεταλλικά στοιχεία και βιομηχανοποιημένες οργανικές, φυτικές και συνθετικές ουσίες που είναι μείγματα από ανόργανα συστατικά και αζω-χρωστικές ή πολυκυκλικές οργανικές ενώσεις : ο άνθρακας, το οξείδιο του χρωμίου, το μαγνήσιο, ο θειούχος υδράργυρος, το οξείδιο του σιδήρου, το οξείδιο του τιτανίου και άλλα.

3.3.1 Χημική σύσταση των χρωστικών ουσιών

Οι βαφές που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία τατουάζ αποτελούνται από μία ή περισσότερες χρωστικές σε ένα διάλυμα φορέα. Οι χρωστικές του τατουάζ δεν ελέγχονται από τις κεντρικές ελεγκτικές υπηρεσίες όπως ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (European Medicines Agency, EMA) ή ο Οργανισμός Τροφίμων και Φαρμάκων (Food and Drug Administration, FDA), αλλά από τοπικούς- περιφερειακούς φορείς ελέγχου εμπορικών συναλλαγών. Το αποτέλεσμα αυτού είναι ότι τα άτομα εκτίθενται σε χρωστικές οι οποίες απαγορεύονται σε μια χώρα ή παραβλέπονται ιατρικά δεδομένα κατά τη διαδικασία αδειοδότησης εισαγωγών υλικών τατουάζ. Οι χρωστικές ουσίες σε πολλές περιπτώσεις ευθύνονται άμεσα στις διάφορες επιπλοκές του τατουάζ.

Εκτός από τη χρωστική, για τη δημιουργία της βαφής, χρειάζεται και ένα διάλυμα φορέας που είναι υπεύθυνο για τη σταθερότητα της χρωστικής και για την αποφυγή ανάπτυξης παθογόνων μικροοργανισμών. Επίσης εξασφαλίζεται η ομοιόμορφη κατανομή της βαφής και η ευκολότερη εφαρμογή στο δέρμα. Τα πιο κοινά και ασφαλέστερα διαλύματα είναι η αιθανόλη, το αποσταγμένο νερό, η γλυκερίνη κ.α.

Το μαύρο και το μπλε επιτυγχάνονται με άνθρακα, το μπλε ανοιχτό με αργλικό κοβάλτιο, το κόκκινο με θειούχο υδράργυρο και χρώματα φυτών, το πράσινο με οξείδιο του χρωμίου ή υπεροξείδιο του χρωμίου, το κίτρινο με θειούχο κάδμιο και το καφέ με οξείδια του σιδήρου, το μωβ με μαγνήσιο και το λευκό με οξείδιο του τιτανίου.

Χρωστική	Σιδηρομαγνητική ουσία
Κυανή	Αλουμίνιο του κοβαλτίου
Κόκκινη της σκουριάς	Οξείδιο του σιδήρου
Χρώμα του δέρματος	Οξείδιο του σιδήρου Διοξείδιο του σιδήρου Υδροξείδιο του σιδήρου
Μαύρη	Οξείδιο του σιδήρου
Καφέ	Ένυδρο οξείδιο του σιδήρου Θειικός σίδηρος
Κίτρινη	Ένυδρο οξείδιο του σιδήρου

Χρωστικές με σιδηρομαγνητικά χαρακτηριστικά (<http://www.mednet.gr/archives/2011-5/pdf/583.pdf>)

3.4 Το μηχάνημα του τατουάζ

Το τατουάζ δημιουργείται βάζοντας μελάνι στο δέρμα με τη χρήση βελόνας που κινείται πάνω κάτω σαν ραπτομηχανή. Για να επιτευχθεί αυτό χρησιμοποιούν μια ηλεκτρική τροφοδοτούμενη συσκευή που μοιάζει και ακούγεται σαν οδοντιατρικός τροχός. Η βελόνα είναι σταθερή και τρυπά το δέρμα 50 – 3000 χτυπήματα το λεπτό. Τοποθετούνται αποστειρωμένες βελόνες και έπειτα στο μελάνι, το οποίο αναρροφάται από σύστημα σωληνώσεων της συσκευής. Η βελόνα διαπερνά την επιφανειακή στιβάδα του δέρματος και οδηγεί αδιάλυτα μόρια μελανιού στο χόριο σε βάθος 3mm.

Η πρώτη μηχανή τατουάζ κατασκευάστηκε από τον Samuel O' Reilly το 1891 που είχε ως βάση το ηλεκτρικό εργαλείο του Thomas Edison, το οποίο τρυπούσε χαρτί με μια βελόνα. Τροποποιώντας τη μηχανή του Edison πρόσθεσε ένα σωλήνα και ένα σύστημα για βελόνες. Το μηχάνημα δούλευε με ένα ηλεκτρικό μοτέρ, γύρω από ένα περιστρεφόμενο άξονα ο οποίος ανεβοκατέβαζε τη βελόνα.

Σήμερα οι μοντέρνες μηχανές τατουάζ χρησιμοποιούν ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, ενώ τότε η μηχανή του O' Reilly ήταν βασισμένη στη τεχνολογία ενός περιφερειακού πιεστηρίου. Οι μηχανές πλέον μπορούν να ελέγχουν το βάθος της βελόνας, τη δύναμη και τη ταχύτητα, ώστε το αποτέλεσμα να είναι καλύτερο.

Βελόνα του O' Reilly με δυο περιστροφικούς έλικες (<http://periplanomenos.blogspot.gr/2012/08/tattoo.html#axzz3CY8V1vSE>)

3.4.1 Εξαρτήματα μηχανής του τατουάζ

Σήμερα τα μηχανήματα τατουάζ έχουν τα εξής εξαρτήματα:

1. Αποστειρωμένη βελόνα
2. Ηλεκτρική λυχνία που μεταφέρει το μελάνι
3. Βίδα επαφής
4. Ηλεκτροκινητήρα
5. Ελατήριο επαφής
6. Μπάρα με προσαρμοσμένη τη βελόνα
7. Διακόπτη ποδιού που ελέγχει την κίνηση της βελόνας

Σύγχρονα μηχανήματα τατουάζ (<http://www.newsbeast.gr/world/arthro/652588/i-istoria-tis-tehnis-tou-tatouaz/>)

Σύγχρονη ηλεκτρομαγνητική βελόνα (<http://periplanomenos.blogspot.gr/2012/08/tattoo.html#axzz3CY8V1vSE>)

3.5 Τα είδη του τατουάζ

3.5.1 το παραδοσιακό

Αναφέρεται στο αμερικανικό ή δυτικό τατουάζ και περιέχει λέξεις ανάμεσα σε διακοσμητικά μοτίβα, λουλούδια, ζώα και καρδιές. Οι γραμμές του παραδοσιακού τατουάζ είναι παχιές και έντονες, τα χρώματα δεν σκιάζονται και δεν δείχνουν ρεαλιστικά. Η εφαρμογή του είναι γρήγορα και τα σχέδια τυποποιημένα. Τα πιο συνηθισμένα σχέδια είναι καρδιές, άγκυρες, πουλιά, λουλούδια (συνήθως τριαντάφυλλα) και ονόματα.

3.5.2 Το μαύρο και γκρι

Είναι το πιο δημοφιλές σήμερα. Ξεκίνησε από τις φυλακές της Βόρειας Αμερικής, καθώς οι κρατούμενοι δεν είχαν δυνατότητα για έγχρωμα μελάνια. Γίνεται με σκιάσεις μαύρου και γκρι.

3.5.3 Το φυλετικό(tribal)

Βασίζεται σε σχέδια από τα νησιά του Νοτίου Ειρηνικού, είναι έντονα, μαύρα σχέδια. Τα σχέδια είναι αφηρημένα, βασισμένα σε παραδοσιακές γραμμές. Αποτελούνται από ένα συνδυασμό ιδιαίτερων σχεδιαστικών στοιχείων, τα οποία μεταξύ τους είναι ανεξάρτητα, αφηρημένα και χωρίς σκίαση.

3.5.4 Το προσαρμοσμένο

Σχεδιάζεται από το ίδιο το άτομο που θέλει να κάνει το τατουάζ και ίσως σε συνεργασία με τον καλλιτέχνη που θα το εφαρμόσει. Τα προσαρμοσμένα σχέδια γίνονται έτσι ώστε να ταιριάζουν με την προσωπικότητα του καθενός, τις πεποιθήσεις ή σημαντικά γεγονότα της ζωής τους που θέλουν να θυμούνται.

3.5.5 Το ρεαλιστικό

Είναι τατουάζ που εκφράζουν δουλειά φωτογραφικής ποιότητας. Είναι συνήθως πορτρέτα ή τοπία της φύσης. Τα χρώματα είναι μαύρο και γκρι. Υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθεί με τα χρόνια μια σκούρα ασαφής κηλίδα που δεν θα μοιάζει στο αρχικό σχέδιο. Αυτό γίνεται γιατί η χρωστική διασπείρεται λόγω της ώσμωσης κάτω από το δέρμα.

3.5.6 Το ιατρικό τατουάζ

Οι σημαντικότερες χρήσεις στην ιατρική είναι:

- 1) Επανορθωτικό – κοσμητικό τατουάζ στη Δερματολογία και στην Πλαστική Χειρουργική: είναι χρήσιμο για την ολοκλήρωση κρανιοπροσωπικής χειρουργικής και πλαστικών – επανορθωτικών επεμβάσεων όπως η αποκατάσταση στήθους, η βελτίωση της εμφάνισης των φρυδιών, των χειλιών, των βλεφάρων με το μόνιμο μακιγιάζ. Η μέθοδος αυτή έχει πλεονεκτήματα καθώς άτομα με φυσικές αναπηρίες αδυνατούν για καθημερινό καλλωπισμό. Επίσης ακόμη μια εφαρμογή είναι η

«δερματογραφία» για την αποκατάσταση του χρώματος του δέρματος στην περιοχή δερματικών αλλοιώσεων.

- 2) Ογκολογία : σημαντική είναι η συμβολή του τατουάζ στην ενίσχυση της ακτινοθεραπείας, καθώς βοηθά στον εντοπισμό των πεδίων θεραπείας και στη στόχευση του όγκου.
- 3) Τατουάζ κερατοειδούς χιτώνα του οφθαλμού : μπορεί να χρησιμοποιηθεί για ιατρικούς και κοσμητικούς λόγους. Είναι ένας εναλλακτικός τρόπος για περιπτώσεις λευκώματος ή λευκοκορίας, όταν υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να απορριφθεί το μόσχευμα.

Κεφάλαιο 4

ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ ΤΟΥ ΤΑΤΟΥΑΖ

Το φάσμα των πιθανών επιπλοκών του τατουάζ είναι μεγάλο και εξαρτάται κυρίως από δύο παράγοντες: α) Τη σύσταση των χρωστικών και β) τη μέθοδο εφαρμογής του τατουάζ, καθώς και από το συνδυασμό των δύο.

4.1 Κίνδυνοι υγείας από τις χρωστικές

α) Αντιδράσεις υπερευαισθησίας – αλλεργικές αντιδράσεις.

Για τις αντιδράσεις υπερευαισθησίας κύριο αίτιο είναι η χρωστική. Οι χρωστικές της δερματοστιξίας περιέχουν πολλά δυνητικά αλλεργιογόνα, όπως θειούχο υδράργυρο, θειούχο κάδμιο, οξειδίο του σιδήρου, αλουμίνιο του κοβαλτίου, μαγγάνιο, χρώμιο, τιτάνιο κ.ά. Η ανεξέλεγκτη χρήση μη εγκεκριμένων χρωστικών σε συνδυασμό με την ελλιπή γνώση των συστατικών τους, περιλαμβανομένων των κατάλοιπων και των προσμίξεων από τη βιομηχανική διαδικασία παραγωγής τους, είναι η κυριότερη αιτία της σχετικά συχνής εκδήλωσης αλλεργικών αντιδράσεων. Δυστυχώς, μελέτες δείχνουν ότι μόνον όταν περιγραφεί μια τέτοια ανεπιθύμητη αντίδραση οι χρωστικές ελέγχονται και ταυτοποιούνται τα αλλεργιογόνα. Έχουν γίνει προσπάθειες μείωσης των ανεπιθύμητων ενεργειών με αντικατάσταση αλλεργιογόνων και τυποποίηση των συστατικών των χρωστικών. Έτσι για παράδειγμα, ο υδράργυρος, που αποτελούσε συστατικό της κόκκινης χρωστικής και ήταν υπεύθυνος για αρκετές ανεπιθύμητες αντιδράσεις, στο μεταξύ έχει αντικατασταθεί από άλλες βαφές όπως κόκκινη ώχρα (ferric hydrate) και οργανικές φυτικές βαφές (π.χ. κοκκινόξυλο). Παρ' όλα αυτά, η ευαισθησία στις κόκκινες χρωστικές μπορεί και πάλι να εμφανιστεί. Οι αλλεργικές αντιδράσεις στις χρωστικές του τατουάζ ταξινομούνται σε οξείες φλεγμονώδεις αντιδράσεις, σε αλλεργικές αντιδράσεις υπερευαισθησίας, σε κοκκιωματώδεις, σε λειχηνοειδείς και σε ψευδολεμφωματώδεις αντιδράσεις. Υπάρχει ένα μεγάλο εύρος κλινικών εκδηλώσεων με τις οποίες εμφανίζεται μια τέτοια ευαισθησία, όπως η δερματίτιδα εξ επαφής, η κνίδωση, η φωτοδερματίτιδα, η αλλεργική καταπληξία, καθώς και η λειχηνοειδής ή η κοκκιωματώδης δερματίτιδα. Μακροπρόθεσμες, πιο σπάνιες επιπλοκές έχουν αναφερθεί όπως η ψευδοεπιθηλιωματώδης υπερπλασία, η αντίδραση τύπου μορφέα και οι πολλαπλές επιδερμидικές κύστεις.

β) Τοξικολογικά προβλήματα από τις χρωστικές του τατουάζ.

Ενώ η αλλεργιολογική συμπεριφορά πολλών χρωστικών είναι γνωστή, οι τοξικολογικές τους ιδιότητες έχουν μελετηθεί σε μικρότερο βαθμό, καθώς και οι συνέπειες από τη μακροχρόνια παρουσία τους στον οργανισμό. Μακροχρόνια, ιδιαίτερα κάτω από έκθεση στην ηλιακή και στην υπεριώδη ακτινοβολία τα τατουάζ αλλοιώνονται. Δεν είναι αρκετά κατανοητό τι συνέπειες μπορεί να έχει η μεταβολή του χρώματος για την ανθρώπινη υγεία. Σήμερα, οι περισσότερες χρησιμοποιούμενες χρωστικές του τατουάζ εκτός από ανόργανα συστατικά περιέχουν αζωχρωστικές ή πολυκυκλικές οργανικές ενώσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η μαύρη μελάνη, που είναι σήμερα ιδιαίτερα διαδεδομένη για τη δημιουργία τατουάζ,

περιλαμβανομένου του ιατρικού τατουάζ. Η μαύρη μελάνη είναι μείγμα υδρογονανθράκων, ανάμεσά τους και πολυκυκλικών αρωματικών ενώσεων, που έχουν καταταγεί από την International Agency for Research on Cancer (IARC) στην κατηγορία των πιθανών καρκινογόνων (ομάδα 2B) για τον άνθρωπο.

4.2 Ανεπιθύμητες εκδηλώσεις σχετιζόμενες με τη μέθοδο εφαρμογής του τατουάζ

α) Δερματοστιξία με την ηλεκτρική μηχανή.

Ο επεμβατικός χαρακτήρας της δερματοστιξίας με ηλεκτρική μηχανή, που οδηγεί σε λύση της συνέχειας της επιδερμίδας και τραυματισμό του δέρματος, σε συνδυασμό με τη συχνά ελλιπή αποστείρωση των χρωστικών και του χρησιμοποιούμενου εξοπλισμού, είναι αιτία για μια σειρά δυνητικών επιπλοκών:

1. Λοιμώξεις

Σε περίπτωση ανεπαρκούς αποστείρωσης των μηχανημάτων, επιμόλυνσης των χρωστικών ή πλημμελούς απολύμανσης της περιοχής του δέρματος όπου θα γίνει το τατουάζ, υπάρχει πιθανότητα ενοφθαλμισμού παθογόνου παράγοντα με επακόλουθη λοίμωξη. Έχουν αναφερθεί περιστατικά μόλυνσης από μικρόβια, ιούς και μύκητες. Αξίζει να σημειωθεί ότι παρά την τεκμηρίωση μετάδοσης λοιμώξεων ως συνέπεια της διαδικασίας του τατουάζ, εν τούτοις η ακριβής επικινδυνότητα του τατουάζ ως παράγοντα διασποράς αιματογενώς μεταδιδόμενων νοσημάτων παραμένει ακόμη άγνωστη, ενώ είναι αναγκαίες περισσότερες μελέτες προκειμένου να αποσαφηνιστεί ο ακριβής ρόλος της κοσμητικής δερματοστιξίας στη μετάδοση λοιμογόνων παραγόντων, όπως ο HIV ή ο HCV.

2. Σαρκοειδή κοκκιώματα

Τα κοκκιώματα στην περιοχή του τατουάζ είναι σχετικά συχνό εύρημα σε ασθενείς με σαρκοείδωση, ενώ έχουν περιγραφεί και ως η πρώτη εκδήλωση της νόσου. Σε περίπτωση εμφάνισης κοκκιώματος στην περιοχή τατουάζ συστήνεται περαιτέρω έλεγχος για την παρουσία σαρκοείδωσης.

3. Όγκοι δέρματος

Ο τραυματισμός, οι ουλές και η χρόνια φλεγμονή έχουν αναφερθεί ως προδιαθεσικοί παράγοντες στην εμφάνιση νεοπλασμάτων του δέρματος. Το τατουάζ είναι μια τραυματική διαδικασία που χαρακτηρίζεται από την εισαγωγή εξωγενούς χρωστικής στο δέρμα, με δυνητικά καρκινογόνες ιδιότητες. Έχουν περιγραφεί μεμονωμένα περιστατικά εμφάνισης βασικοκυτταρικού καρκινώματος, ακανθοκυτταρικού καρκινώματος, κακοήθους μελανώματος, αλλά και κερατοακανθώματος του δέρματος στην περιοχή του τατουάζ. Ο ακριβής ρόλος του τατουάζ στην παθογένεση νεοπλασμάτων του δέρματος χρήζει περαιτέρω διερεύνησης, υπό το πρίσμα της σπανιότητας των συγκεκριμένων περιστατικών σε συνδυασμό με την υψηλή συχνότητα των όγκων του δέρματος και την ευρεία διάδοση των διαφόρων μορφών δερματοστιξίας στο γενικό πληθυσμό.

4. Μαγνητική τομογραφία σε ασθενείς με τατουάζ

Πολλές χρωστικές περιέχουν μεταλλικά στοιχεία, με αποτέλεσμα το μαγνητικό πεδίο που παράγεται κατά τη μαγνητική τομογραφία (MRI) να έλκει το σιδηρομαγνητικό στοιχείο (π.χ. οξείδιο του σιδήρου) με συνέπεια να παρατηρούνται ανεπιθύμητες ενέργειες. Ένας μικρός αριθμός ασθενών που φέρουν τατουάζ και υποβλήθηκαν σε MRI παρουσίασαν συμπτώματα, όπως ερεθισμό, εφίδρωση και αίσθημα καύσου και πιο σπάνια έγκαυμα στο σημείο του τατουάζ. Η έγκαιρη γνωστοποίηση κατά την εξέταση, ότι ο ασθενής φέρει τατουάζ σε κάποιο σημείο του σώματός του, καθώς και η λήψη προληπτικών μέτρων, όπως ένα κρύο επίθεμα στο σημείο του τατουάζ κατά τη διάρκεια της εξέτασης, μπορεί να μειώσουν σημαντικά τις πιθανότητες εμφάνισης των παραπάνω επιπλοκών.

4.3 Προφυλάξεις

Οι σωστοί επαγγελματίες χρησιμοποιούν διάφορους τρόπους για να προστατέψουν τους πελάτες αλλά και τους ίδιους από τη διάδοση ασθενειών μέσω του τατουάζ. Οι κανόνες προστασίας είναι:

- 1) να χρησιμοποιούνται βιολογικά δοχεία για αντικείμενα που έχουν έρθει σε επαφή με αίμα, αιχμηρά αντικείμενα και βελόνες
- 2) να αποστειρώνονται τα εργαλεία πριν και μετά από κάθε χρήση
- 3) πλύσιμο των χεριών πριν και μετά από την προετοιμασία του πελάτη
- 4) να ελέγχονται τα χέρια για κοψίματα και να καλύπτονται με τραυμαπλάστ, όπως επίσης να έχουν κοντά νύχια για να μην σκίζουν τα γάντια
- 5) χρήση γαντιών μια χρήσης. Θα πρέπει να αλλάζονται μετά από κάθε στάδιο τατουάζ
- 6) τα γάντια θα πρέπει να ελέγχονται για σκισίματα ή τρύπες, γιατί η δερματολοιφή που χρησιμοποιείται μπορεί να διαβρώσει το latex
- 7) να χρησιμοποιούνται πάντα αποστειρωμένες γάζες και βελόνες μια χρήσης
- 8) όλες οι περιοχές που μπορεί να ακουμπήσει ο επαγγελματίας πρέπει να καλύπτονται με ζελατίνα
- 9) τα μπουκαλάκια με το μελάνι ανοίγονται με καθαρό πανί ή χαρτομάντιλο
- 10) κατά τη διάρκεια αλλαγής χρώματος ξεβγάζουμε και στεγνώνουμε καλά το σωληνάκι
- 11) αν υπάρχει αιμορραγία στην περιοχή, ψεκάζουμε με αντισηπτικό ένα καθαρό πανί και όχι απευθείας στο τραύμα
- 12) κατά τη διαδικασία πρέπει να καθαρίζεται συνέχεια η επιφάνεια του δέρματος με ένα ψεκαστήρα που βρίσκεται σε πλαστικό περίβλημα, το οποίο μετά δεν χρησιμοποιείται στον επόμενο πελάτη

13) πριν και μετά τη δερματοστιξία απαγορεύεται η κατανάλωση αλκοόλ. Το οινόπνευμα λεπταίνει το δέρμα και αυξάνει την αιμορραγία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας

14) απαγορεύεται η εφαρμογή τατουάζ σε άτομα με δερματολογικά προβλήματα και αλλεργίες και σε ανήλικους χωρίς άδεια γονέα.

4.4 Φροντίδα μετά την εφαρμογή του τατουάζ

Η φροντίδα του τατουάζ διαφέρει ανάλογα με το δέρμα, τη λιπαρότητα, τη ξηρότητα, το σημείο που έχει γίνει το τατουάζ κ.α. καθώς και με την εποχή που γίνεται. Οι οδηγίες για την φροντίδα και την επούλωση του τατουάζ είναι :

1) πάνω στο τατουάζ απλώνεται αλοιφή για ενυδάτωση και ανάπλαση του δέρματος και μετά καλύπτεται με ζελατίνα ή αντικολλητική γάζα, η οποία θα μείνει μέχρι να απορροφηθεί πλήρως η αλοιφή. Συνήθως χρειάζονται 4 μέχρι 24 ώρες

2) αφού αφαιρεθεί η ζελατίνα δεν ξανακαλύπτεται το τατουάζ μέχρι να επουλωθεί πλήρως

3) μετά την αφαίρεση της ζελατίνας χρησιμοποιούμε φαρμακευτικό ή βρεφικό σαπούνι , ώστε να γίνει σαπουνάδα και με τα χέρια με κυκλικές και απαλές κινήσεις σαπουνίζουμε το τατουάζ. Απαγορεύεται η χρήση σφουγγαριού

4) ξεπλένουμε με χλιαρό νερό χωρίς μεγάλη πίεση

5) σκουπίζουμε ταμποναριστά με καθαρή πετσέτα

6) απλώνουμε μια μικρή ποσότητα με ενυδατική αλοιφή με κυκλικές κινήσεις. Όταν απορροφηθεί επαναλαμβάνουμε το ίδιο με καθαρά χέρια. Το επαναλαμβάνουμε αρκετές φορές την ημέρα. Η συχνότητα εξαρτάται από τον τύπο του δέρματος. Το βράδυ ανεξαρτήτως αν έχει πάνω αλοιφή το πλένουμε με τον ίδιο τρόπο που αναφέρθηκε

7) προτιμούμε ρούχα φαρδιά και κατά προτίμηση μακρό. Αποφεύγουμε για 3-4 μέρες τα χνουδωτά και τα σφιχτά ρουχα

8) για 7-10 μέρες πλένουμε το τατουάζ δύο φορές τη μέρα, πρωί- βράδυ και το ενυδατώνουμε

9) δεν ξύνουμε το τατουάζ. Αν νιώθουμε φαγούρα το χτυπάμε ελαφρώς ή περνάμε λίγο οινόπνευμα από πάνω

10) χρησιμοποιούμε αντηλιακό σε περίπτωση έκθεσης στον ήλιο.

4.5 Αφαίρεση τατουάζ

Η αφαίρεση του τατουάζ πλέον δεν θεωρείται σπάνια καθώς δεν είναι λίγοι αυτοί που μετανιώνουν για την επιλογή τους. Οι λόγοι μπορεί να είναι κοινωνικοί, ανεπιθύμητες ενέργειες – αλλεργίες, επαγγελματικοί λόγοι, να μην εκφράζει πλέον κάτι γι' αυτούς. Με την εξέλιξη της τεχνολογίας έχουν βελτιωθεί αρκετά οι μέθοδοι αφαίρεσης. Παλαιότερα υπήρχαν

μέθοδοι αφαίρεσης όπως : η χρήση καυστικών ουσιών χρησιμοποιώντας διάφορα οξέα όπως το σαλκυλικό, η δερματοαπόξεση, η διαθερμία, η κρυοθεραπεία, η τριβή με αλάτι. Τα αποτελέσματα των μεθόδων αυτών δεν ήταν αποτελεσματικά καθώς αφήναν ουλές, υπήρχε περίπτωση να μην πετύχει η ολοκληρωτική αφαίρεση και έντονος πόνος.

Σήμερα χρησιμοποιούνται δυο μέθοδοι αφαίρεσης: η αφαίρεση με χειρουργική επέμβαση και η αφαίρεση με laser που είναι πιο συχνή.

4.5.1 Αφαίρεση τατουάζ με χειρουργική επέμβαση

Ο τρόπος που αφαιρείται ένα τατουάζ εξαρτάται από το μέγεθος. Για ένα μικρού μεγέθους τατουάζ αφαιρείται τμήμα του δέρματος που βρίσκεται το τατουάζ και έπειτα βάζουν ράμματα. Για μικρά τατουάζ χρησιμοποιούν τοπική αναισθησία. Στο τέλος αφήνει ένα μικρό σημάδι. Για τα μεγάλα τατουάζ η επέμβαση είναι πολύπλοκη, επειδή το κομμάτι του δέρματος που θα αφαιρεθεί είναι μεγάλο θα αφήσει ουλή με απλά ράμματα έτσι χρησιμοποιούνται άλλοι τρόποι. Ο πρώτος είναι με δερματικό μόσχευμα, το οποίο το παίρνουν από κάποιο άλλο σημείο του σώματος, κυρίως τους γλουτούς ή τους μηρούς. Αυτή η μέθοδος αφήνει βέβαια ουλή σε κάποιο άλλο σημείο του σώματος. Η δεύτερη μέθοδος είναι με διάταση ιστών που γίνεται λίγο διάστημα πριν την επέμβαση. Ο γιατρός τοποθετεί κάτω από το δέρμα, στην περιοχή του τατουάζ ένα «μπαλονάκι» που πολλαπλασιάζονται οι δερματικοί ιστοί. Όταν αφαιρεθεί το τατουάζ η πληγή αποκαθίσταται με το πολλαπλασιασμένο δέρμα. Σε περίπτωση που το τατουάζ έχει μεγάλη έκταση η αφαίρεση γίνεται τμηματικά ανά 2 με 3 μήνες. Οι επεμβάσεις γίνονται με τοπική ή γενική αναισθησία, δεν υπάρχει ιδιαίτερος πόνος, το μόνο που ενοχλεί τον ασθενή είναι το τράβηγμα που θα νιώθει. Μετά το χειρουργείο τα ράμματα απορροφώνται από τον οργανισμό. Αυτού του είδους τα ράμματα χρησιμοποιούνται για μικρά τατουάζ. Αν υπάρχουν κανονικά ράμματα αφαιρούνται μετά από 10 μέρες. Ο ασθενής θα πρέπει να προσέχει για κάποιο διάστημα να παίρνει τα αντιβιοτικά και τις αλοιφές που του χορηγήθηκαν, να αποφεύγει την έκθεση στον ήλιο και να προστατεύεται από το νερό.

4.5.2 Αφαίρεση τατουάζ με laser

Η αφαίρεση τατουάζ με laser είναι η πιο διαδεδομένη και σύγχρονη μέθοδος που φέρει άριστα αποτελέσματα χωρίς εγκαύματα και ουλές.

Τα laser είναι ακτίνες φωτός. Έχουν την ιδιότητα να εκπέμπουν ενέργεια η οποία απορροφάται επιλεκτικά από τη χρωστική και δεν επηρεάζει τους γύρω ιστούς (επιλεκτική φωτόλυση) και έτσι δεν προκαλείται έγκαυμα. Το laser αφαίρεσης τατουάζ ενεργεί διασπώντας τους κόκκους της χρωστικής σε μικρά κομμάτια. Έπειτα τα κομμάτια αυτά αναγνωρίζονται από τα αμυντικά κύτταρα του οργανισμού σαν ξένα και αποβάλλονται από τον οργανισμό μέσω των φυσικών οδών απομάκρυνσης των άχρηστων συστατικών του οργανισμού. Είναι μια διαδικασία που απαιτεί βδομάδες και γι' αυτό χρειάζονται περισσότερες συνεδρίες. Ο αριθμός των συνεδριών εξαρτάται από το μέγεθος και την έκταση του τατουάζ, τη ποσότητα και το είδος του υλικού, το βάθος που έχει εισχωρήσει η χρωστική και τέλος το χρώμα του δέρματος. Ο χρόνος που μεσολαβεί ανάμεσα στις συνεδρίες πρέπει να είναι περίπου 1,5 μήνας, ώστε να αποβληθεί από τον οργανισμό η χρωστική.

Η εφαρμογή του laser είναι επώδυνη οπότε συνίσταται η χρήση αναισθητικής κρέμας τοπικά μία ώρα πριν την επέμβαση.

Τα laser που χρησιμοποιούνται περισσότερο για την αφαίρεση του τατουάζ είναι τα Q switched lasers που διακρίνονται στα Q switched ruby laser (694 nm), Q switched alexandrite laser (755 nm) και στο Q switched Nd:YAG laser (532 και 1064 nm)

Στον πίνακα που ακολουθεί συνοψίζονται οι τύποι των lasers που χρησιμοποιούνται για την απομάκρυνση των χρωμάτων και πόσο κατάλληλοι είναι

Χρωστική	Χημική σύσταση	Laser* (αποτελεσματικότητα**)
Μαύρη	Άνθρακας	QS RL (1–3), QS Nd:YAG (1–3), QS Alex (1–3)
Κυανή	Αλουμίνιο του κοβαλτίου	QS RL (≤ 2), QS Nd:YAG (≤ 2), QS Alex (1–2)
Καφέ	Ένυδρο οξείδιο του σιδήρου	QS RL (≤ 2), QS Nd:YAG (≤ 2)
Πράσινη	Οξείδιο του χρωμίου	QS RL (≤ 2), QS Nd:YAG (≤ 2)
Μωβ	Μαγνήσιο	QS RL (1–3), QS Nd:YAG (≤ 2), QS Alex (≤ 2)
Κόκκινη	Θειούχος υδράργυρος	QS FD Nd:YAG (1–3), Dye/510 (1–3)
Λευκή	Οξείδιο του τιτανίου	Ανεξάρτητα από τον τύπο laser (≤ 1)
Κίτρινη	Θειούχο κάδμιο	QS RL (≤ 2), QS Nd:YAG (≤ 2), Dye/510 (≤ 2)

* Τύποι lasers (μήκος κύματος): QS RL: Quality-switched ruby laser (694 nm), QS Nd:YAG: Quality-switched neodymium:yttrium aluminium garnet (1064 nm), FD QS Nd:YAG: Frequency doubling QS Nd:YAG (532 nm), QS Alex: Quality-switched alexandrite (755 nm), Dye/510: Flashlamp-pumped dye laser (510 nm)

** Αποτελεσματικότητα στην απομάκρυνση τατουάζ σε κλίμακα 0–3

Χημική σύσταση των σπουδαιότερων ανόργανων χρωστικών που χρησιμοποιούνται στο τατουάζ και καταλληλότερος τύπος laser για την αφαίρεση τατουάζ ανάλογα με το χρώμα του (<http://www.mednet.gr/archives/2011-5/pdf/583.pdf>)

Μετά την επέμβαση η περιποίηση του δέρματος είναι πολύ σημαντική. Για κάποιες μέρες ο ασθενής εφαρμόζει αντιβιοτικές κρέμες, χρησιμοποιεί αντικολλητικές γάζες μέχρι να δημιουργηθεί «κρούστα» και συνιστάται προστασία από το νερό και τον ήλιο.

Κεφάλαιο 5

MONIMO ΜΑΚΙΓΙΑΖ

5.1 Ιστορία του μόνιμου μακιγιάζ

Το μόνιμο μακιγιάζ βρίσκεται στη σύγκλιση δύο τεχνών : του μακιγιάζ και του τατουάζ. Και οι δύο τέχνες είναι διαδεδομένες από τους αρχαιότερους χρόνους, σε όλους τους πολιτισμούς. Ο πρώτος ηλεκτρικός δερμογράφος για τατουάζ κατασκευάστηκε από τον O'Reilly το 1880 στη Νέα Υόρκη και ο οφθαλμοχειρουργός Δρ. Crowell Beard ήταν ο πρώτος που χρησιμοποίησε ένα δερμογράφο για να κάνει ένα eyeliner σε ένα άτομο που είχε χάσει τις βλεφαρίδες του. Το μόνιμο μακιγιάζ είναι διαδεδομένο σε όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα στη Βόρειο Αμερική, στη Γερμανία, στη Νότια Ευρώπη, αλλά και στις ανατολικές χώρες.

5.2 Ορισμός

Το μόνιμο μακιγιάζ είναι ένα είδος ελαφρού τατουάζ, που γίνεται συνήθως στα φρύδια, στα χείλη ή στα μάτια. Με τη βοήθεια ενός ειδικού μηχανήματος, τοποθετούνται χρωστικά στο επιφανειακό στρώμα του δέρματος. Τα χρωστικά αυτά θα παραμείνουν για 2-3 χρόνια προτού αφομοιωθούν από τον οργανισμό για να σβήσουν σταδιακά στο μεγαλύτερο ποσοστό. Ο σκοπός του μόνιμου μακιγιάζ είναι η βελτίωση, αξιοποίηση και αποκατάσταση των φυσικών χαρακτηρισμάτων του προσώπου.

Το μόνιμο μακιγιάζ απευθύνεται στις γυναίκες που :

- έχουν αραιά, δυσανάλογα ή άτονα φρύδια
- θέλουν να τονίσουν το βλέμμα τους ή το σχήμα των χειλιών τους
- επιθυμούν να διορθώσουν μία ατέλεια ή να καλύψουν μία ουλή ή λεύκη στο σώμα τους
- είναι αλλεργικές στο κλασικό μακιγιάζ
- έχουν προβλήματα όρασης ή είναι αδέξιες όταν μακιγιάρονται
- ιδρώνουν συχνά και δεν μπορούν να κρατήσουν το κλασικό μακιγιάζ
- κάνουν συχνά σπορ (π.χ. Γυμναστήριο)
- θέλουν να έχουν ξένοιαστες διακοπές στη θάλασσα ή την πισίνα
- επιθυμούν να αισθάνονται όμορφες χωρίς το άγχος του καθημερινού μακιγιάζ

5.3 Εφαρμογές

Οι εφαρμογές του μόνιμου μακιγιάζ διακρίνονται σε αισθητικές και σε ιατρικές.

Οι αισθητικές εφαρμογές του μόνιμου μακιγιάζ είναι :

- σχεδιασμός ή τονισμός φρυδιών
- eyeliner, lashliner
- σκιές στα βλέφαρα , θολό eyeliner
- ζωγράφισμα ψεύτικων κάτω βλεφαρίδων
- περίγραμμα και γέμισμα χειλιών
- διόρθωση ασυμμετριών ή δυσχρωμιών στα χείλη
- ψεύτικες ελιές ή φακίδες
- blush (για να φαίνονται τα μάγουλα πιο ροζ)
- ημιμόνιμα σχέδια τατουάζ

Οι ιατρικές εφαρμογές του μόνιμου μακιγιάζ είναι :

- σχεδιασμός ή τονισμός της θηλαίας άλω
- κάλυψη κενών εκεί που δεν υπάρχουν πολλά μαλλιά
- κάλυψη μετεγχειρητικών ουλών, εγκαυμάτων, ραγάδων, λεύκης κ.λπ.
- μείωση των ρυτίδων του προσώπου

Θεραπευτικές και επανορθωτικές ενδείξεις

Αλωπεκία, ανάπλαση φρυδιών
Ανάπλαση θηλαίας άλω θηλής μαστού
Διόρθωση εμφάνισης μοσχευμάτων κεφαλής και τραχήλου
Λαγόχειλο και λυκόστομα
Διόρθωση εμφάνισης αιμαγγειώματος
Υπο-, υπερμελάγχρωση, λεύκη
Υπερτροφικές και ατροφικές ουλές και χηλοειδή

5.4 Διαφορά του μόνιμου μακιγιάζ με το κλασικό μακιγιάζ και το τατουάζ

Το κλασικό τατουάζ γίνεται πιο βαθιά στο δέρμα, άρα είναι μόνιμο και οδυνηρό. Το κλασικό μακιγιάζ μπορεί να σβηστεί και έτσι, μπορεί να είναι πιο καλλιτεχνικό με μεγαλύτερη ελευθερία έκφρασης. Αντίθετα, σκοπός του μόνιμου μακιγιάζ είναι ο τονισμός και η αποκατάσταση μίας φυσικής ομορφιάς και όχι να κάνει το κλασικό μακιγιάζ να γίνει μόνιμο. Επίσης το κλασικό μακιγιάζ γίνεται πάνω από την επιδερμίδα, ενώ το μόνιμο μακιγιάζ πραγματοποιείται κάτω από την επιδερμίδα, άρα είναι δύσκολο για έναν μη τεχνικό να προβλέψει το τελικό χρώμα και σχήμα.

5.5 Διάρκεια

Η διάρκεια του μόνιμου μακιγιάζ εξαρτάται από πολλούς παράγοντες όπως :

- το χρωστικό
- την τεχνική έγχυσης της χρωστικής
- την ηλικία
- τον τύπο και την χημεία του δέρματος
- την καθημερινή φροντίδα
- τα συχνά μπάνια στη θάλασσα ή η συχνή ηλιοθεραπεία (το αλάτι και ο ήλιος είναι οι χειρότεροι εχθροί του μόνιμου μακιγιάζ)
- τις φροντίδες προσώπου (κρέμες, σαπούνια κ.ά.)
- τα φάρμακα που παίρνετε

Επίσης εννοείται ότι όσο πιο ανοιχτόχρωμο είναι ένα σχέδιο, τόσο λιγότερο θα κρατήσει. Το σβήσιμο του μόνιμου μακιγιάζ δεν είναι απότομο αλλά σταδιακό. Με τον όρο σβήσιμο εννοούμε ότι παραμένει ένα αχνό ίχνος του αρχικού μόνιμου μακιγιάζ, το οποίο πρέπει να ξανά φρεσκαριστεί για να είναι αισθητικά αποδεκτό, τότε αυτό θα γίνει σε 2 με 3 χρόνια (σε σπάνιες περιπτώσεις, μπορεί να πάει μέχρι και 6 χρόνια).

5.6 Αντενδείξεις

Δεν πρέπει να κάνουν μόνιμο μακιγιάζ τα άτομα που παίρνουν φάρμακα ή έχουν παθήσεις που δυσκολεύουν την επούλωση του δέρματος :

- π.χ. τα άτομα που παίρνουν ασπιρίνη ή άλλα αντιπηκτικά
- οι διαβητικοί
- οι αιμορροφιλικοί
- τα άτομα με σοβαρές δερματολογικές παθήσεις στο πρόσωπο (ψωρίαση, μελάνωμα, χηλοειδείς σχηματισμούς, κ.ά.)

- τα άτομα που έχουν AIDS ή ηπατίτιδα C

Το μόνιμο μακιγιάζ αντενδείκνυται επίσης σε :

- ανήλικα άτομα
- έγκυες ή γυναίκες που θηλάζουν
- άτομα με καρδιολογικά προβλήματα (ιδιαίτερα αν έχουν βηματοδότη, ο οποίος μπορεί να επηρεαστεί ηλεκτρομαγνητικά από το μικροδερμογράφο)
- άτομα με ψυχολογικά προβλήματα

Επίσης το μόνιμο μακιγιάζ στα μάτια αντενδείκνυται σε άτομα με γλαύκωμα.

5.7 Μηχανήματα

Τα μηχανήματα του μόνιμου μακιγιάζ ονομάζονται μικροδερμογράφοι ή δερμογράφοι. Πριν από μερικά χρόνια, και συνεχίζεται ακόμα και τώρα, το μόνιμο μακιγιάζ γινόταν με ειδικές πένες που ο τεχνικός εμπότιζε με χρωστικό. Με ελαφρά χτυπήματα εμφύτευε κατόπιν το χρωστικό. Οι πρόγονοι των τωρινών μηχανημάτων έμοιαζαν με τα μηχανήματα του κλασικού τατουάζ και ήταν αρκετά βαριά και θορυβώδη. Οι σύγχρονοι μικροδερμογράφοι βασίζονται στην αρχή της παλινδρομικής κίνησης, για να απορροφήσουν το χρωστικό και ύστερα να το ενστίξουν κάτω από την επιδερμίδα.

Οι διάφοροι μικροδερμογράφοι διαφέρουν ως προς τη δύναμη και τη φορά της παλινδρόμησης, την ταχύτητα, τους τύπους της βελόνας, τον τρόπο με τον οποίο δέχονται και διοχετεύουν το χρωστικό. Μερικοί έχουν επίσης τη δυνατότητα να αλλάζουν αυτομάτως ταχύτητα, ανάλογα με τη σκληρότητα του δέρματος που συναντούν. Μερικές εταιρείες προσφέρουν επίσης ανιχνευτές της ποιότητας (βάθος, πυκνότητα, κ.λπ.) εμφύτευσης του χρωστικού στο δέρμα, εξασφαλίζοντας έτσι μία καλύτερη ομοιογένεια στο τελικό αποτέλεσμα.

5.8 Χρωστικές ουσίες

Ξεχωρίζουμε δύο ειδών χρωστικά : οργανικής προέλευσης και μη οργανικής προέλευσης. Τα οργανικά χρωστικά είναι συνήθως πιο ζωντανά και διάφανα. Τα χρωστικά μη οργανικής προέλευσης είναι όμως τα πιο διαδεδομένα, διότι παρασκευάζονται κάτω από αυστηρές συνθήκες ασφάλειας και ο τεχνικός γνωρίζει την ακριβή σύνθεση και προέλευσή τους. Πρόκειται συνήθως για μικροσκοπικούς κόκκους που είναι οξείδια μετάλλων (π.χ. σιδήρου).

Όπως και όλα τα ενθέματα της αισθητικής ιατρικής, έχουν τις εξής ιδιότητες :

- είναι ανθεκτικά
- είναι μη αλλεργιογόνα
- είναι ουδέτερα

- είναι σταθερά

Τα χρωστικά ενσωματώνονται μέσα στο χόριο, χωρίς να αλληλεπιδρούν με τις οργανικές λειτουργίες του δέρματος, και δεν αλλοιώνονται παρά μόνο αποβάλλονται σταδιακά από το ανοσοποιητικό σύστημα. Οι μικροί αυτοί κόκκοι ανακατεύονται με υγρές ουσίες (γλυκερίνη, νερό, οινόπνευμα, κ.ά.) που θα διευκολύνουν τη διείσδυση στο δέρμα με τη βοήθεια της βελόνας.

Οπότε συμπεραίνουμε ότι, αν αυτοί οι κόκκοι έχουν μεγάλη διάμετρο (πάνω από 25 micron), δεν θα διεισδύσουν εύκολα μέσα στους πόρους του δέρματος. Αν πάλι το μέγεθός τους είναι μόνο μερικά micron (κάτω από 5), υπάρχει κίνδυνος να μη σταθεροποιηθούν και να συνεχίσουν μέσα στο δέρμα.

5.9 Βελόνες που χρησιμοποιούνται για το μόνιμο μακιγιάζ

Οι μικροδερμογράφοι χρησιμοποιούν βελόνες ατομικής χρήσης. Η έγχυση χρωστικής μπορεί να γίνει με μία μόνο βελόνα ή με μία δέσμη μικροσκοπικών βελονών. Όσο πιο λίγες είναι οι βελόνες σε μία δέσμη, τόσο πιο βαθιά διεισδύουν και τόσο πιο λεπτό και έντονο είναι το σχήμα. Υπάρχουν και δέσμες των 2, 4, 5, 7 και 9 βελονών. Η διάμετρος της κάθε απλής βελόνας εξαρτάται από το μικροδερμογράφο. Μία δέσμη μπορεί να έχει τις βελόνες στη σειρά (σαν μία χτένα) ή ομαδοποιημένες κυκλικά (σαν μία βούρτσα). Για να γίνει ένα λεπτό περίγραμμα χειλιών ή ένα λεπτό eyeliner μπορεί να χρησιμοποιηθεί μία μοναδική βελόνα ή μία δέσμη με το πολύ 3 βελόνες.

Οι πολυπληθείς δέσμες χρησιμοποιούνται συνήθως για μικροχρωματίσεις που απαιτούν πιο πολύ γέμισμα παρά σχέδιο με ακρίβεια όπως : η θηλαία άλω, το γέμισμα των χειλιών, η λεύκη και η σκιά φρυδιών.

Ο τεχνικός πρέπει να ανοίγει την αποστειρωμένη βελόνα ενώπιόν σας και να την πετάει μετά τη μικροχρωμάτιση

5.10 Προετοιμασία πριν το μόνιμο μακιγιάζ

Η προετοιμασία που απαιτείται πριν το μόνιμο μακιγιάζ είναι η εξής :

- οι πελάτισσες να έχουν προβλέψει ότι θα χρειαστεί 2-3 ώρες και θα πρέπει να είναι σε κατάσταση ηρεμίας
- αν η πελάτισσα κάνει eyeliner, υπάρχει περίπτωση να μην μπορεί να οδηγήσει μετά
- για εφαρμογή στα χείλη συστήνεται αγωγή κατά του έρπητα
- να μην έχουν πάρει ασπιρίνη
- απαγορεύεται η κατανάλωση καφέ, τσάι, αλκοολούχων ποτών ή οτιδήποτε εμποδίζει την ηρεμία της
- η χρήση αγχολυτικών ή ομοιοπαθητικών χαπιών μπορούν να ελαττώσουν την αίσθηση του πόνου

- η πελάτισσα αν θέλει μπορεί να πάει μακιγιαρισμένη, για να δείξει το μακιγιάζ που επιθυμεί στον τεχνικό.

5.11 Τεχνική

Συνήθως, οι επαγγελματίες τεχνικοί του μόνιμου μακιγιάζ προτιμούν να προηγηθεί μία συζήτηση για να καταλάβουν τι ζητάτε, να σας δείξουν μερικές φωτογραφίες από τη δουλειά τους και να εξετάσουν αν υπάρχουν αντενδείξεις.

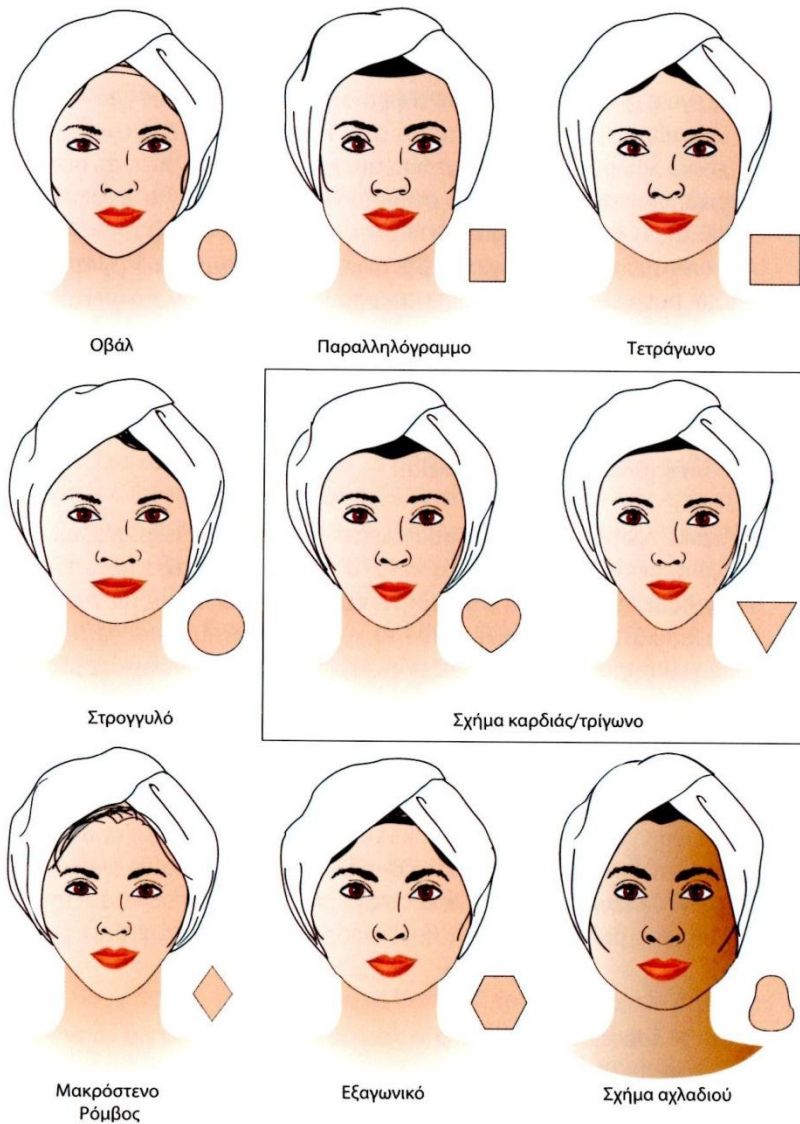
- Πριν αρχίσει η εφαρμογή του μόνιμου μακιγιάζ γίνεται καθαρισμός του προσώπου και σχεδιασμός του επιθυμητού σχήματος.
- Ο χειριστής φορά απαραίτητα γάντια latex μιας χρήσης στα χέρια του και μάσκα στο πρόσωπό του.
- Εφαρμόζει την βελόνα στον μικροδερμογράφο και τοποθετεί αναλγητικό προϊόν στο σημείο εφαρμογής.
- Ανακινεί καλά τα χρώματα που θα χρησιμοποιηθούν και τα εφαρμόζει και αυτά στο μικροδερμογράφο.
- Θέτει σε λειτουργία το μικροδερμογράφο και αρχίζει την διαδικασία έγχυσης χρωστικής.
- Ξεκινά να δουλεύει με γρήγορες ταχύτητες ανάλογα με την περιοχή.

Στα φρύδια οι κινήσεις είναι ανοδικά λοξές και ελαφρά κυρτές προς την εξωτερική γωνία. Όσο ο χειριστής πλησιάζει την άκρη του φρυδιού τόσο πιο ανοικτή κυρτή γίνεται η γραμμή. Η κίνηση είναι γρήγορη και οι γραμμές που σχηματίζει ο μικροδερμογράφος είναι κοντινές μεταξύ τους για να γεμίσει όλο το φρύδι. Μετά την πρώτη εφαρμογή στην ίδια συνεδρία επαναλαμβάνεται η διαδικασία μέχρι το σχήμα να ολοκληρωθεί και το χρώμα να είναι ικανοποιητικό και ομοιόμορφο σε όλη την επιφάνεια του σχεδίου.

Στα χείλη οι κινήσεις είναι μικρές και επαναλαμβανόμενες μπρος πίσω. Η βελόνα δεν απομακρύνεται από το δέρμα και ο μικροδερμογράφος βρίσκεται σε κάθετη θέση ως προς το σχήμα. Ιδιαίτερη σημασία έχει το τελείωμα του σχήματος των χειλιών να είναι φυσικό και αρμονικό με το πρόσωπο.

Στα μάτια οι κινήσεις είναι μικρές, ανοδικές από τον έσω κανθό προς τον έξω. Είναι σημαντικό ο χειριστής να προσέξει ώστε να μην πλησιάσει πολύ στην εσωτερική γωνία του ματιού. Οι γραμμές δεν πρέπει να είναι φαρδιές. Είναι προτιμότερο να μένουν κοντά στο φυσικό περίγραμμα του ματιού ώστε το αποτέλεσμα να είναι ρεαλιστικό.

Τα χρώματα των φρυδιών δεν αναμειγνύονται με αυτά των χειλιών. Για να μην δημιουργηθούν ερεθισμοί δεν εφαρμόζεται μόνιμο μακιγιάζ σε κοντινά σημεία. Έτσι δεν γίνεται εφαρμογή eyeliner και φρυδιών στην ίδια συνεδρία. Οι προτεινόμενοι συνδυασμοί είναι φρύδια και χείλη ή eyeliner και χείλη. Μετά τη συνεδρία τοποθετούνται καταπραυντικά και αναπλαστικά προϊόντα. Συνήθως χρειάζονται 2 συνεδρίες. Για τα χείλη ίσως να χρειαστούν και 3 συνεδρίες.

Τα εννέα βασικά σχήματα προσώπου. Το σωστό σχήμα των φρυδιών, ματιών και χειλιών. (μόνιμο μακιγιάζ)

Μόνιμο μακιγιάζ φρυδιών πριν και μετά (<http://www.monimomakigiiaz.gr/fridia-photo.html>)

Μόνιμο μακιγιάζ χειλιών πριν και μετά (<http://www.monimomakigiiaz.gr/xeilia-photo.html>)

Μόνιμο μακιγιάζ ματιών πριν και μετά (μόνιμο μακιγιάζ)

Κεφάλαιο 6

XENA

6.1 Η Χένα

Η χένα ή *Lawsonia inermis* (γνωστή και ως *mehndi*) είναι αιωνόβιος θάμνος που καλλιεργείται στη Βόρεια Αφρική, την Κεντρική Ασία, την Ινδία και ορισμένες περιοχές της αμερικανικής ηπείρου. Από πολύ νωρίς έγιναν γνωστές οι θεραπευτικές και δροσιστικές ιδιότητές της. Οι άνθρωποι της ερήμου βύθιζαν τα χέρια τους στην πάστα που έφτιαχναν από τα αποξηραμένα κλαδιά του φυτού και διαπίστωσαν ότι όσο το χρώμα της χένας ήταν εμφανές στο δέρμα τους τόσο διαρκούσε και δροσιστική δράση του. Επίσης, η χένα θεωρείται ότι ρυθμίζει την πήξη του αίματος σε ανοιχτές πληγές, βοηθά όσους πάσχουν από προβλήματα στο έντερο, υπόταση, ίκτερο, αμοιβάδωση, πονοκεφάλους, ευλογιά, αλλά ακόμη και από λέπρα. Επίσης, σε εγκαύματα παρασκευάζεται κατάπλασμα για την ανακούφισή τους, ενώ βοηθά και στη θεραπεία από έκζεμα. Επίσης θεωρείται και αντιδρωτικό, διότι κλείνει τους πόρους και έχει αντιβακτηριδιακά χαρακτηριστικά που μειώνουν τη δυσοσμία.

Η τέχνη του *mehndi* εφαρμόζεται από πολύ παλιά στην Ινδία, την Αφρική και τη Μέση Ανατολή. Η ζωγραφική σώματος με χένα συνιστούσε προετοιμασία για κάποια σημαντική περίπτωση ή γιορτή, ένα γάμο, μια τελετή μετάβασης και συνοδευόταν πάντα με την ευχή ότι θα φέρει χαρά, υγεία, ευτυχία. Η χένα είναι συνδεδεμένη με την καλοτυχία, την προστασία, την πληθώρα υλικών αγαθών και τον πνευματικό πλούτο. Τα νεογέννητα μωρά πριν τους δοθεί όνομα ή κάνουν περιτομή, τα παιδιά που επρόκειτο να πάρουν για πρώτη φορά μέρος σε νηστεία έπρεπε να έχουν παλάμες χεριών βαμμένες με το κόκκινο χρώμα της χένας που συμβολίζει ένα καινούργιο κεφάλαιο στη ζωή του ανθρώπου. Επίσης, λειτουργεί και ως φυλαχτό από το κακό μάτι, τη μαύρη μαγεία και κάθε άλλη υπερφυσική ή μεταφυσική δύναμη που έχει κακές προθέσεις έναντι των ανθρώπων.

Η τέχνη της χένας είναι από χρόνια γνώριμη για τους Ευρωπαίους και τους Αμερικανούς, καθώς το Μαρόκο και η Ινδία υπήρξαν πάντα δημοφιλής ταξιδιωτικός προορισμός και η τεχνική εκεί είναι ευρέως διαδεδομένη. Η τεχνική του *mehndi* φέρνει σε πολλούς στο νου εξωτικά ταξίδια και περιπέτειες, ενώ είναι εξαιρετικά δημοφιλής διότι δίνει τη δυνατότητα να κάνει κανείς ένα μη μόνιμο τατουάζ που θα διαρκέσει έως ένα μήνα χωρίς να δημιουργεί άγχος ή προβληματισμό στην περίπτωση που κάποιος αλλάξει γνώμη. Επίσης, συχνά το τατουάζ με χένα λειτουργεί και δοκιμαστικά, πριν κάποιος πάρει την οριστική απόφαση για να κάνει κάτι μόνιμο.

Photo copyright Henriette Kress
<http://www.henriettesherbal.com>

χέννα ή *Lawsonia inermis* (<http://hennapaintingbali.blogspot.gr/2011/03/what-is-henna-made-of.html>)

(<http://www.saintlucianplants.com/cultivated/lawsiner/lawsiner.html>)

(<http://www.saintlucianplants.com/cultivated/lawsiner/lawsiner.html>)

6.2 Η τεχνική της χένας

Η χένα είναι μια ιδιότροπη, μυστήρια και ιδιαίτερη ουσία και το βάθος και το χρώμα της αφής εξαρτώνται από την περιοχή του δέρματος στην οποία εφαρμόζεται (αν η περιοχή έρχεται συχνά σε επαφή με το νερό, το σαπούνι, χημικές ουσίες, αν τρίβεται κ.λπ.), τη θερμοκρασία του σώματος (όσο πιο ζεστή η θερμοκρασία τόσο πιο σκούρο το χρώμα και τόσο μεγαλύτερη η διάρκειά του), κατά πόσο προστατεύεται η πάστα καθώς στεγνώνει και το χρόνο παραμονής στην επιδερμίδα πριν αφαιρεθεί.

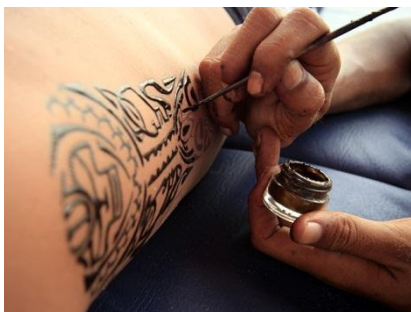
Η πάστα τη χένας παρασκευάζεται ως εξής: Κλαδιά του φυτού κόβονται με τα χέρια από τους θάμνους και αφήνονται να λιαστούν για δύο ημέρες. Στη συνέχεια τα φύλλα της τινάζονται από τα κλαδιά και ψεκάζονται με ειδικό λάδι ώστε να αποφεύγεται η υπερθέρμανση και η δημιουργία σκόνης κατά τη διαδικασία της τριβής τους που ακολουθεί. Η νωπή πάστα που προκύπτει έπειτα από την ανάμειξη του υλικού των φύλλων με mannite (διάλυμα, υποκατάστατο της ζάχαρης), τανικό οξύ, βλέννα, γαλλικό οξύ και ναφθακινόνη, χρησιμεύει για τη δημιουργία ανεξίτηλων βαφών χρώματος πορτοκαλιού, κόκκινου, καφετί και κιτρινωπού, ή ακόμη και μαύρου (το οποίο όμως είναι επικίνδυνο διότι περιέχει πολλά χημικά συστατικά και δεν είναι αυθεντικό). Το πιο σημαντικό που πρέπει να γνωρίζουμε είναι ότι φυσική χένα έχουν μόνο οι πάστες με κοκκινωπό ή καφετί χρώμα και τις παραλλαγές τους. Το υλικό αυτό από την αρχαιότητα χρησίμευε για το βάψιμο των μαλλιών, των νυχιών και του δέρματος. Στη συνέχεια, το υλικό αναμειγνύεται με indigo (ινδική χρωστική) ή άλλα φυτικά υλικά ώστε να αναπτυχθεί μεγαλύτερη ποικιλία χρωμάτων, τα

οποία χρησιμοποιούνται τόσο για τη βαφή-ζωγραφική του δέρματος όσο και για τη βαφή υλικών όπως το ξύλο, υφάσματα και υφαντά.

Οι παλάμες και τα πέλματα τείνουν να είναι οι πιο ζεστές περιοχές του ανθρώπινου σώματος και αυτό έχει αποτέλεσμα η χένα να διαποτίζει καλύτερα και βαθύτερα τι στιβάδες του. Βεβαίως αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι το τατουάζ χένας διαρκεί περισσότερο, καθώς χέρια και πέλματα συνεχώς κινούνται κάνουν πράγματα και συνεπώς η φθορά είναι μεγαλύτερη. Καλές περιοχές για διακόσμηση, εκτός από τις παλάμες και τα πέλματα είναι το εσωτερικό μέρος του καρπού, του πήχη και το άνω μέρος των δακτύλων. Το πρόσωπο και ο θώρακας, όπου η επιδερμίδα είναι αρκετά λεπτή και απολεπίζεται εύκολα δεν ενδείκνυνται τόσο για εφαρμογή τατουάζ χένας.

Το τατουάζ χένας πραγματοποιείται με την εφαρμογή πάστας πάνω σε καθαρό δέρμα και σύμφωνα με το επιθυμητό σχέδιο, με τη βοήθεια μικρών και λεπτών βελονών από ξύλο που βεβαίως δεν τρυπούν το δέρμα, αλλά απλώς ακουμπούν πάνω του. Για τον λόγο αυτό και στο τατουάζ χένας δεν πονάει καθόλου αλλά είναι μια ευχάριστη διαδικασία. Επίσης επειδή πρόκειται για φυτικό και φυσικό μείγμα, βελτιώνει και ωφελεί την κατάσταση του δέρματος.

Το χρώμα της πάστας είναι συνήθως σκούρο έως σχεδόν μαύρο. Ο χρόνος εφαρμογή ενός τατουάζ χένας εξαρτάται αποκλειστικά από το σχέδιο και μπορεί να διαρκέσει από 30 λεπτά (π.χ. Για ένα απλό σχέδιο στον αστράγαλο) έως και αρκετές ώρες, όταν πρέπει να ζωγραφιστεί ένα πολύπλοκο σχέδιο σε μια μεγαλύτερη επιφάνεια του σώματος. Η πάστα παραμένει στο δέρμα για χρονικό διάστημα που κυμαίνεται από μισή έως μιάμιση ώρα (όσο περισσότερο τόσο μεγαλύτερη και η διάρκεια του αποτελέσματος). Όταν αφαιρεθεί η πάστα, η διάρκεια του χρώματος εξαρτάται επίσης και από τον τύπο της χένας που χρησιμοποιήθηκε αλλά και από το δέρμα του ατόμου. Η απόχρωση του τατουάζ ποικίλλει μεταξύ του ανοιχτού πορτοκαλί και σκούρου κόκκινο-καφέ. Εξαρτάται από τον τύπο και τον τόνο του δέρματος, τη θερμοκρασία του σώματος και άλλους παράγοντες. Έτσι οι πιθανές αποχρώσεις είναι: ανοιχτό πορτοκαλί, σκούρο πορτοκαλί, κόκκινο-καφέ, ανοιχτό καφετί, καφέ του ταμπάκου, καφέ της σοκολάτας, βαθύ κόκκινο. Υπάρχουν και άλλα χρώματα που εφαρμόζονται στο σώμα και έχουν διάρκεια ανάλογη με της χένας, όπως μπλε, πράσινο, κόκκινο και κίτρινο, τα οποία μπορεί να προέρχονται από φυτικά υλικά αλλά σίγουρα δεν έχουν ως βάση τους τη χένα.

(<http://legendtattoo.gr/%CF%84%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%85%CE%B1%CE%B6-%CF%87%CE%B5%CE%BD%CE%B1/>)

Χένα σε μορφή σκόνης (<http://el.wiktionary.org/wiki/%CF%87%CE%AD%CE%BD%CE%B1>)

Τατουάζ με χένα (<http://www.tattoolove.org/62-henna-tattoo-designs/>)

(<http://www.tattoolove.org/62-henna-tattoo-designs/>)

Κεφάλαιο 7

ΈΡΕΥΝΑ

ΔΕΡΜΑΤΟΣΤΙΞΙΑ (τατουάζ)

Ερωτηματολόγιο

Φύλο : Άντρας Γυναίκα

Ηλικία : κάτω των 18 18-24 25-34 35 και άνω

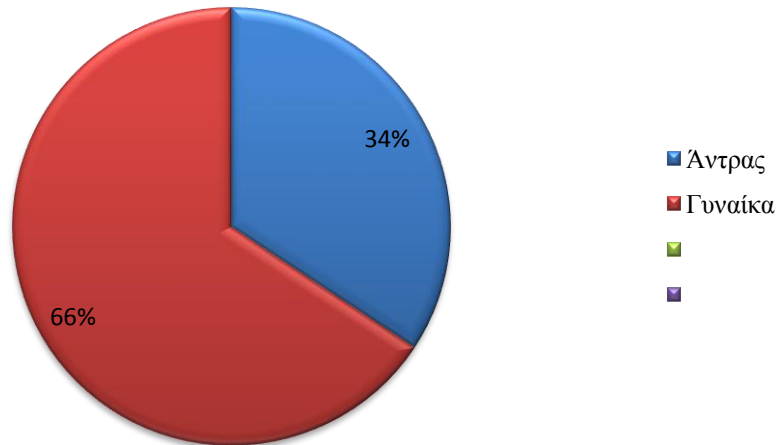
Εκπαίδευση : Πρωτοβάθμια Δευτεροβάθμια Τριτοβάθμια

- 1) Έχετε κάνει κάποιο τατουάζ; Ναι Όχι
- 2) Αν ναι , σε ποια ηλικία το κάνατε; Κάτω των 18, 18-24, 25-34, 35 και άνω
- 3) Σε ποιο σημείο του σώματός σας το έχετε κάνει; Λαιμό, χέρι, πόδι , πλάτη, στέρνο, άλλο σημείο
- 4) Πόσα τατουάζ έχετε; 1, 2, 3, 4
- 5) Συμβουλευτήκατε τους γονείς σας πριν κάνετε το τατουάζ; Ναι, Όχι
- 6) Ποια ήταν η αντίδρασή τους; Θετική, Αρνητική
- 7) Είχατε διαλέξει το σχέδιο από πριν; Ναι Όχι
- 8) Έχει κάποια ιδιαίτερη σημασία; Ναι Όχι
- 9) Έχετε σκοπό να κάνετε και άλλο τατουάζ; Ναι Όχι
- 10) Κατά τη διάρκεια που κάνατε το τατουάζ αισθανθήκατε πόνο; Ναι Όχι
- 11) Παρουσιάστηκε κάποιο πρόβλημα μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας; Αλλεργία, κάψιμο, ερεθισμός, σπυράκια, φαγούρα, ξεφλούδισμα, όχι, δεν παρουσιάστηκε κάποιο πρόβλημα
- 12) Είχατε ενημερωθεί για την ποιότητα των ουσιών που θα χρησιμοποιούνταν; Ναι όχι
- 13) Ελέγξατε αν υπάρχει σωστή αποστείρωση των εργαλείων; Ναι όχι
- 14) Προτιμάτε: τα μαύρα σχέδια, τα χρωματιστά σχέδια
- 15) Είστε ενήμεροι για το πώς μπορεί να σβήσει ένα τατουάζ; Ναι όχι

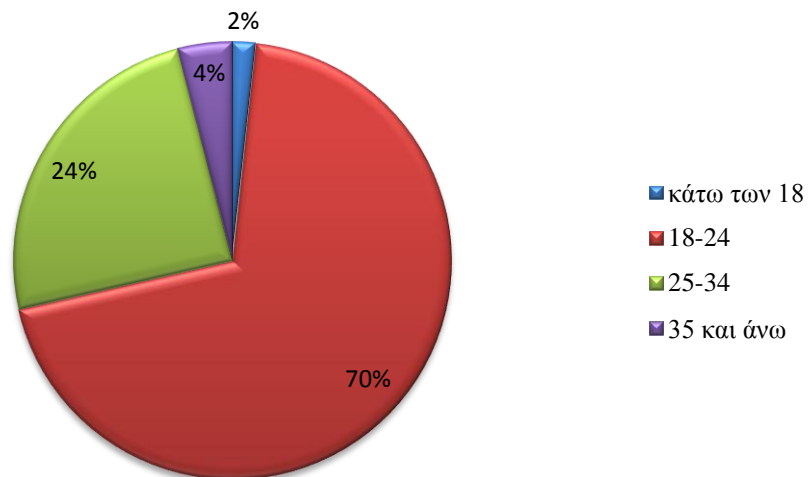
- 16) Αν ναι, αναφέρετε έναν τρόπο
- 17) Θα το αφαιρούσατε ποτέ; Ναι όχι
- 18) Θα παρότρυνες κάποιον να κάνει τατουάζ; Ναι όχι
- 19) Θα θέλατε να αποκτήσετε τατουάζ; (αναφέρεται μόνο σε όσους απάντησαν όχι στην 1η ερώτηση) ναι όχι
- 20) Για ποιο λόγο δεν έχετε κάνει τατουάζ; (αναφέρεται μόνο σε όσους απάντησαν όχι στην 1η ερώτηση) είμαι ανήλικος, φοβάμαι τον πόνο, δεν μ' αρέσει να έχω κάτι μόνιμο στο σώμα μου, δεν έχω βρει κάτι που να με εκφράζει, για οικονομικούς λόγους, είμαι πολύ μεγάλος για τατουάζ

Αποτελέσματα έρευνας

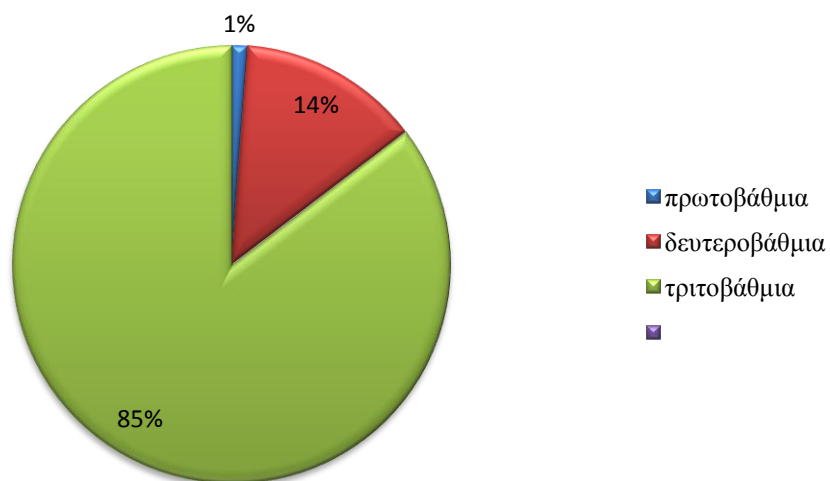
1. Φύλο

2. Ηλικία

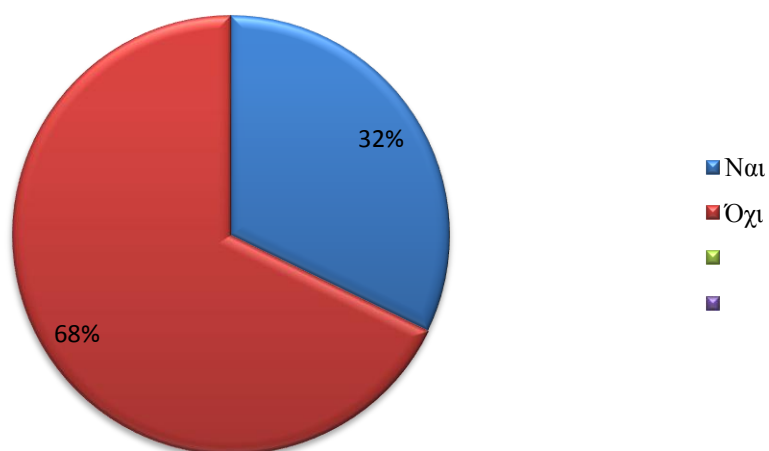

3. Εκπαίδευση

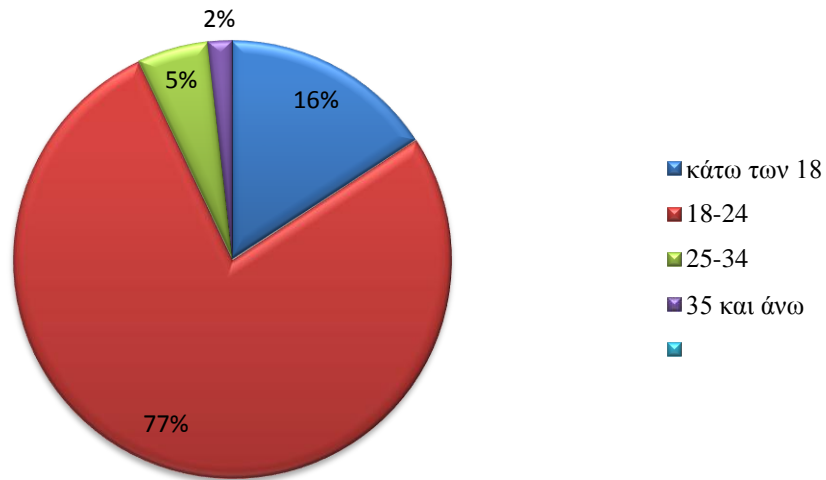

Το μεγαλύτερο ποσοστό ανήκει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, είναι άνθρωποι μορφωμένοι.
Το τατουάζ πλέον δεν αποτελεί στοιχείο κατώτερου μορφωτικού επιπέδου.

4. Έχετε κάνει τατουάζ;

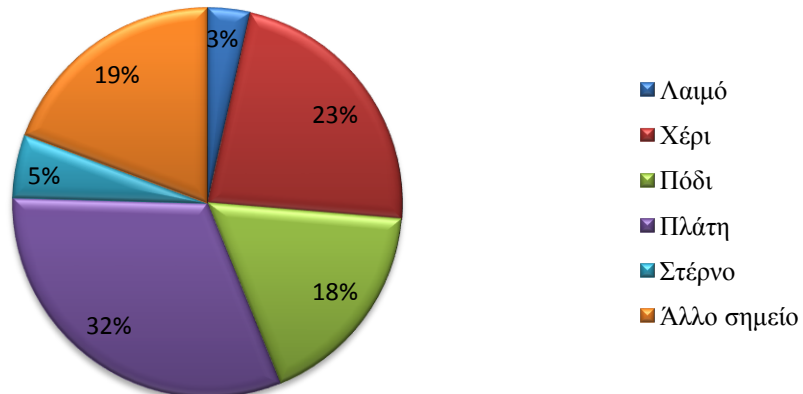

5. Αν ναι, σε ποια ηλικία το κάνατε;

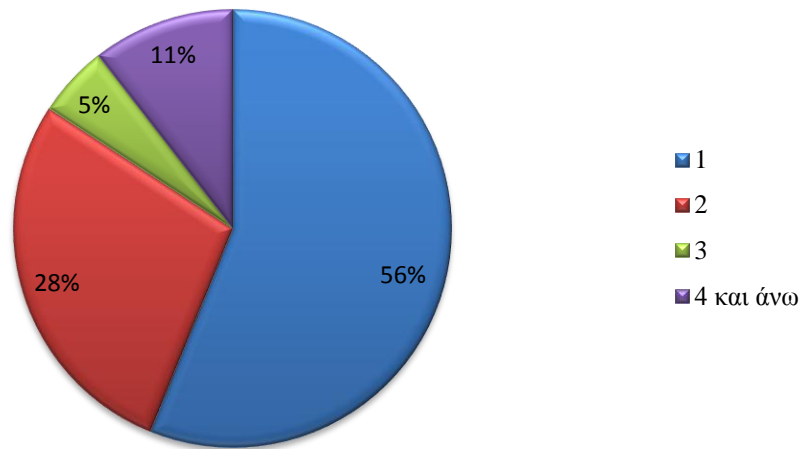

Διαπιστώνουμε ότι στην ηλικία των 18 με 24 οι νέοι είναι πιο αποφασισμένοι για αλλαγές στο σώμα τους και τολμούν να το διακοσμούν με τατουάζ.

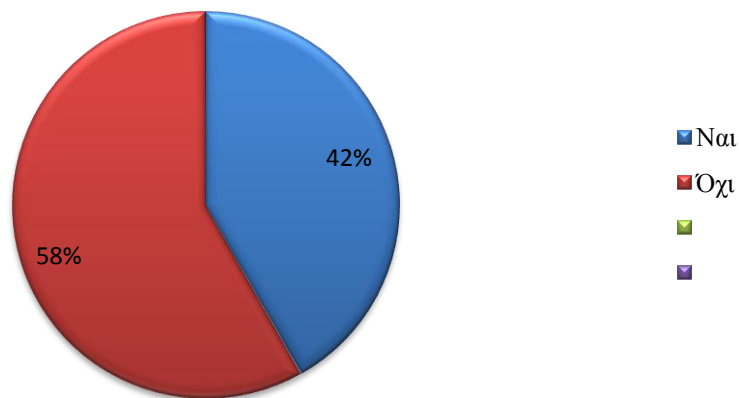
6. Σε ποιο σημείο του σώματός σας το έχετε κάνει;

7. Πόσα τατουάζ έχετε;

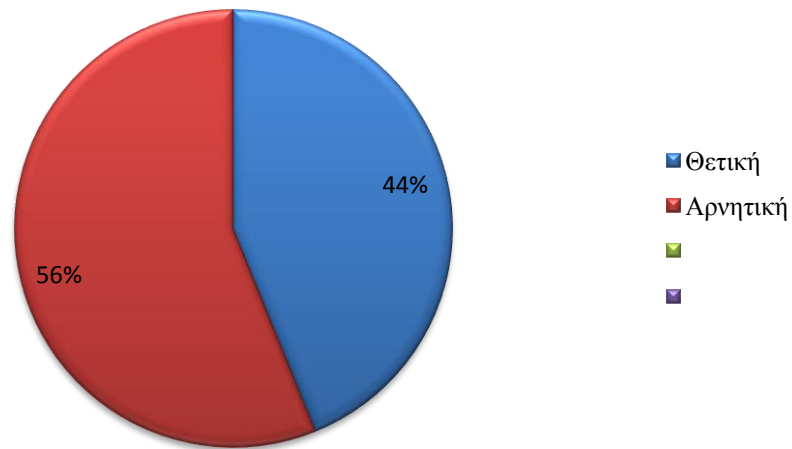

8. Συμβουλευτήκατε τους γονείς σας πριν κάνετε το τατουάζ;

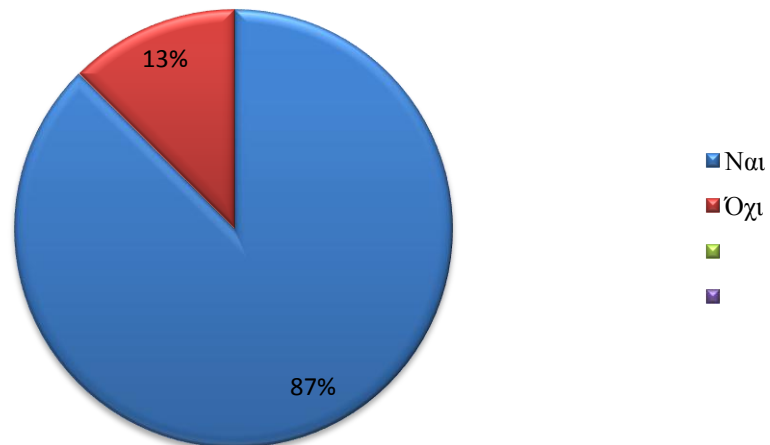
Το 58% απάντησε ότι δεν συμβουλευτήκατε τους γονείς του πριν κάνει τατουάζ, από αυτό καταλαβαίνουμε ότι ήταν σίγουροι για την επιλογή τους και δεν ήθελαν να τους επηρεάσουν αρνητικά. Οι νέοι σήμερα είναι ανεξάρτητοι.

9. Ποια ήταν η αντίδρασή τους;

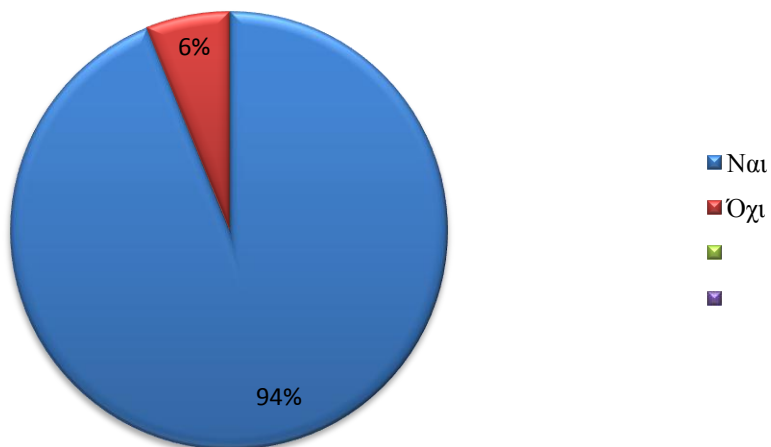
Η αντίδραση των γονιών ήταν αρνητική στο μεγαλύτερο ποσοστό. Αυτό το αντιλαμβανόμαστε ότι είναι άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας, μεγαλωμένοι με άλλες συνήθειες και στερεότυπα.

10. Είχατε διαλέξει το σχέδιο από πριν;

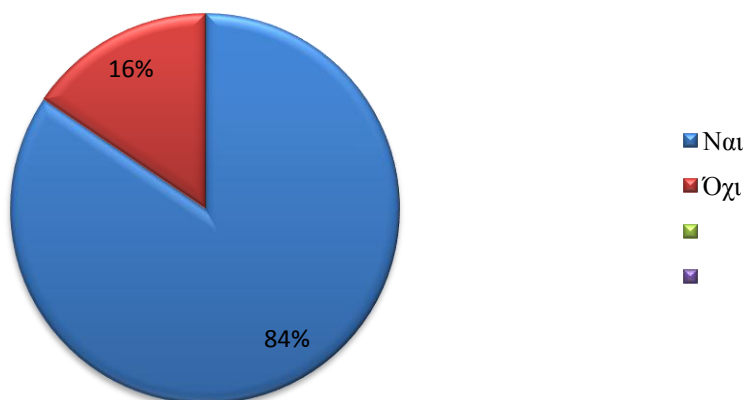
Για τους περισσότερους το τατουάζ σημαίνει κάτι για αυτό και το σχέδιο το είχαν από πριν στο μυαλό τους.

11. Έχει κάποια ιδιαίτερη σημασία;

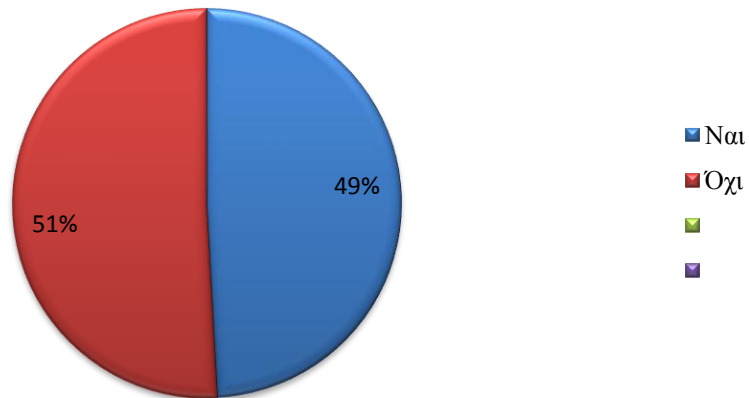
Για τους περισσότερους το τατουάζ εκφράζει κάτι, έχει κάποιο νόημα στη ζωή τους.

12. Έχετε σκοπό να κάνετε και άλλο τατουάζ;

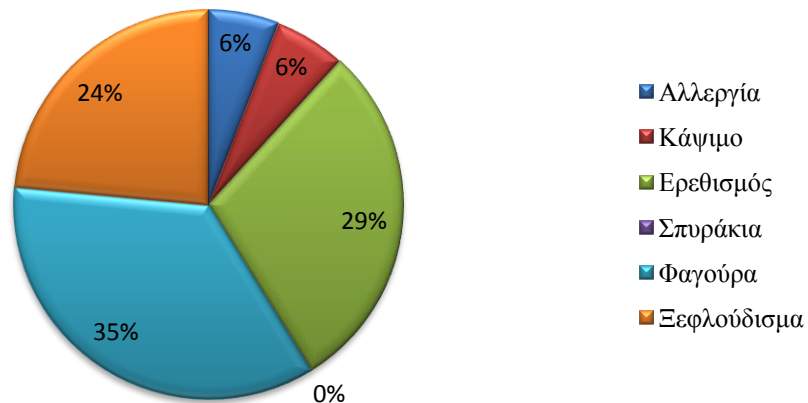
Μεγάλο είναι το ποσοστό που θα ήθελε να κάνει και άλλο τατουάζ στο σώμα του. Οι νέοι σήμερα εκφράζονται μέσα από τα τατουάζ, βέβαια μερικοί το βλέπουν και σαν μόδα.

13. Κατά τη διάρκεια που κάνατε το τατουάζ αισθανθήκατε πόνο;

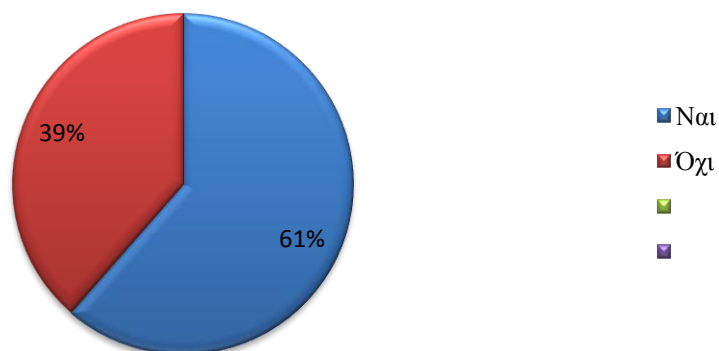

Ο πόνος είναι υποκειμενικός για τον καθένα. Εδώ παρατηρούμε ότι τα ποσοστά είναι σχεδόν ίσα.

14. Παρουσιάστηκε κάποιο πρόβλημα μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας;

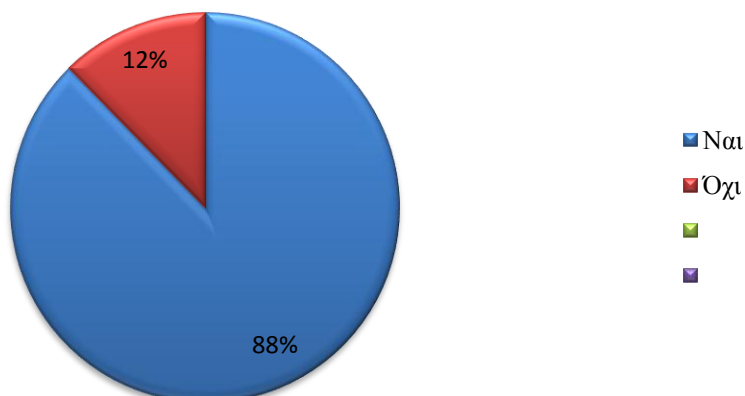

15. Είχατε ενημερωθεί για την ποιότητα των ουσιών που θα χρησιμοποιηθούν;

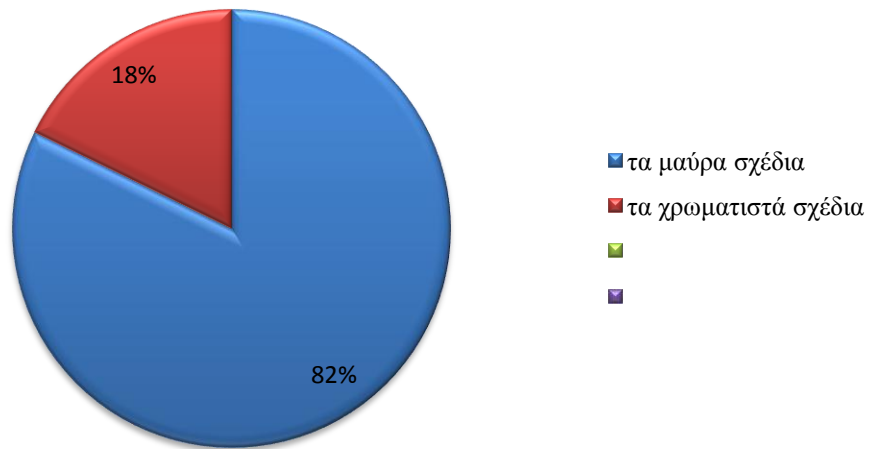
Η σωστή ενημέρωση πριν γίνει ένα τατουάζ θεωρούμε είναι απαραίτητη. Το ποσοστό θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο. Οι ουσίες μπορούν να προκαλέσουν προβλήματα υγείας.

16. Ελέγξατε αν υπάρχει σωστή αποστείρωση των εργαλείων;

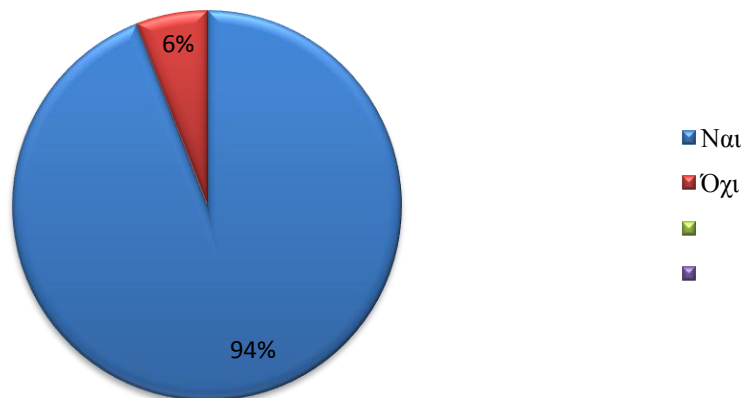

Η αποστείρωση των εργαλείων είναι πολύ σημαντική γιατί υπάρχει κίνδυνος μόλυνσεων. Είναι θέμα υγιεινής λοιπόν η αποστείρωση των εργαλείων αλλά και γενικότερα του χώρου όπου πραγματοποιείται το τατουάζ. Όπως βλέπουμε είναι μεγάλο το ποσοστό που το ελέγχει αυτό.

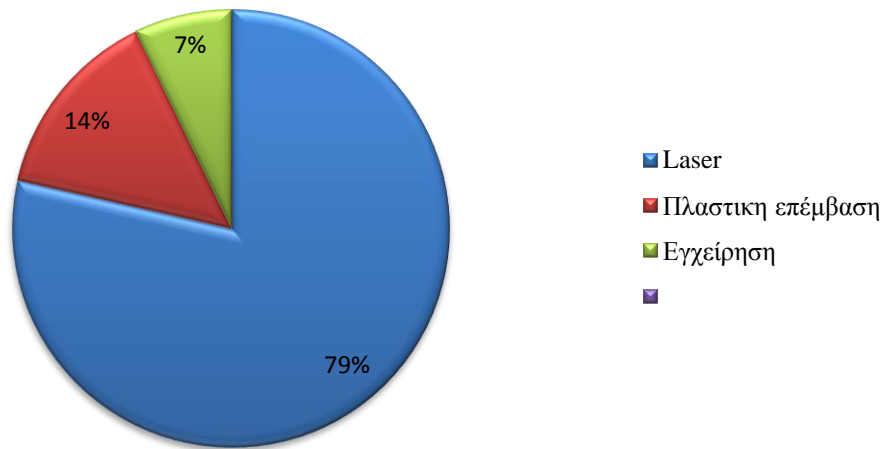
17. Προτιμάτε:

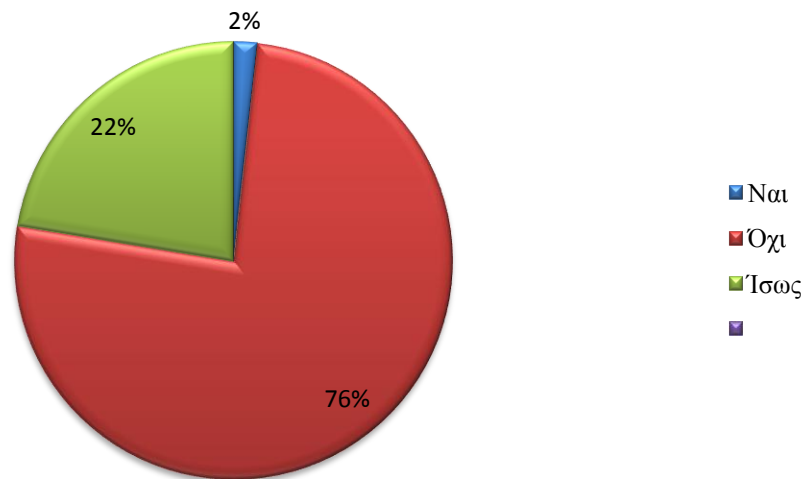
18. Είστε ενήμεροι για το πώς μπορεί να σβήσει ένα τατουάζ;

19. Αν ναι, αναφέρετε έναν τρόπο

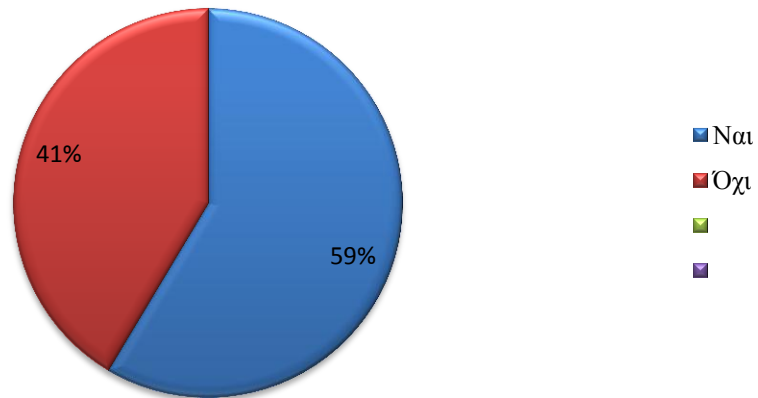

20. Θα το αφαιρούσατε ποτέ;

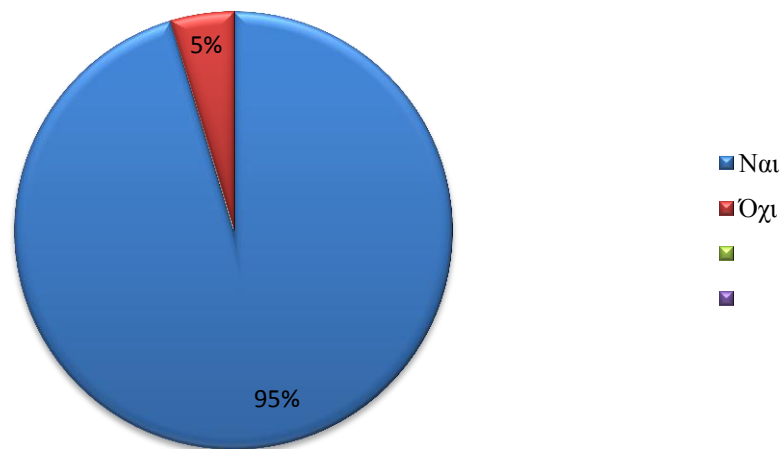

Το 76% είναι σίγουροι για την επιλογή που έχουν κάνει και δεν θα αφαιρούσαν το τατουάζ τους.

21. Θα παρότρυνες κάποιον να κάνει τατουάζ;

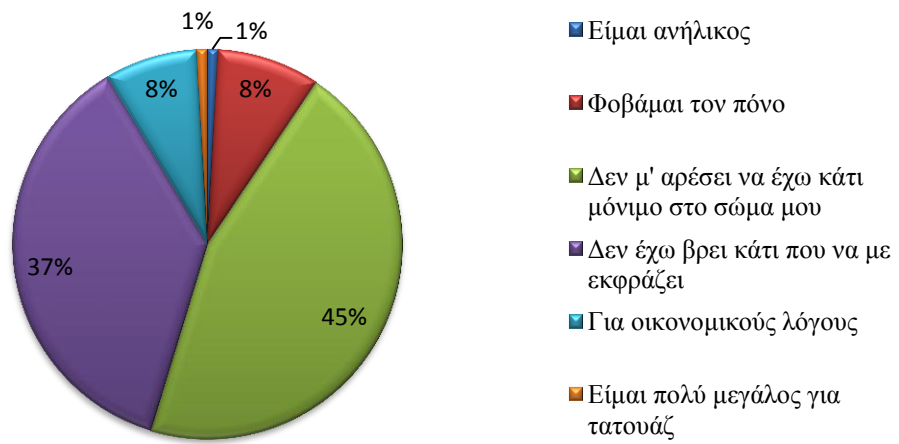

22. Θα θέλατε να αποκτήσετε τατουάζ;

Η ερώτηση απευθύνεται σ' αυτούς που απάντησαν αρνητικά στην 4^η ερώτηση αν έχουν τατουάζ. Μεγάλο είναι το ποσοστό απ' αυτούς που θα ήθελαν να αποκτήσουν κάποια στιγμή τατουάζ.

23. Για ποιο λόγο δεν έχετε κάνει τατουάζ;

Φωτογραφικό υλικό

τατουάζ σε φυλακές της Αμερικής(<http://loeilenmarche.blogspot.gr/2011/03/tatouage-et-tradition-lidentite-dune.html>)

Από το 7th International Athens Tattoo Convention / Ημέρα #3
(<http://heartbeatink.gr/%CF%84%CE%B5%CF%8D%CF%87%CE%B7/%CE%BC%CE%AC%CE%B9%CE%BF%CF%82-2013/7th-international-athens-tattoo-convention-%CE%B7%CE%BC%CE%AD%CF%81%CE%B1-3/>)

(<http://heartbeatink.gr/%CF%84%CE%B5%CF%8D%CF%87%CE%B7/%CE%BC%CE%AC%CE%B9%CE%BF%CF%82-2013/7th-international-athens-tattoo-convention-%CE%B7%CE%BC%CE%AD%CF%81%CE%B1-2/>)

(<http://heartbeatink.gr/%CF%84%CE%B5%CF%8D%CF%87%CE%B7/%CE%BC%CE%AC%CE%B9%CE%BF%CF%82-2013/7th-international-athens-tattoo-convention-%CE%B7%CE%BC%CE%AD%CF%81%CE%B1-3/>)

(<http://heartbeatink.gr/%CF%84%CE%B5%CF%8D%CF%87%CE%B7/%CE%BC%CE%AC%CE%B9%CE%BF%CF%82-2013/%CE%B3%CE%B9%CF%8E%CF%81%CE%B3%CE%BF%CF%82-%CE%BC%CE%B1%CF%85%CF%81%CE%AF%CE%B4%CE%B7%CF%82/>)

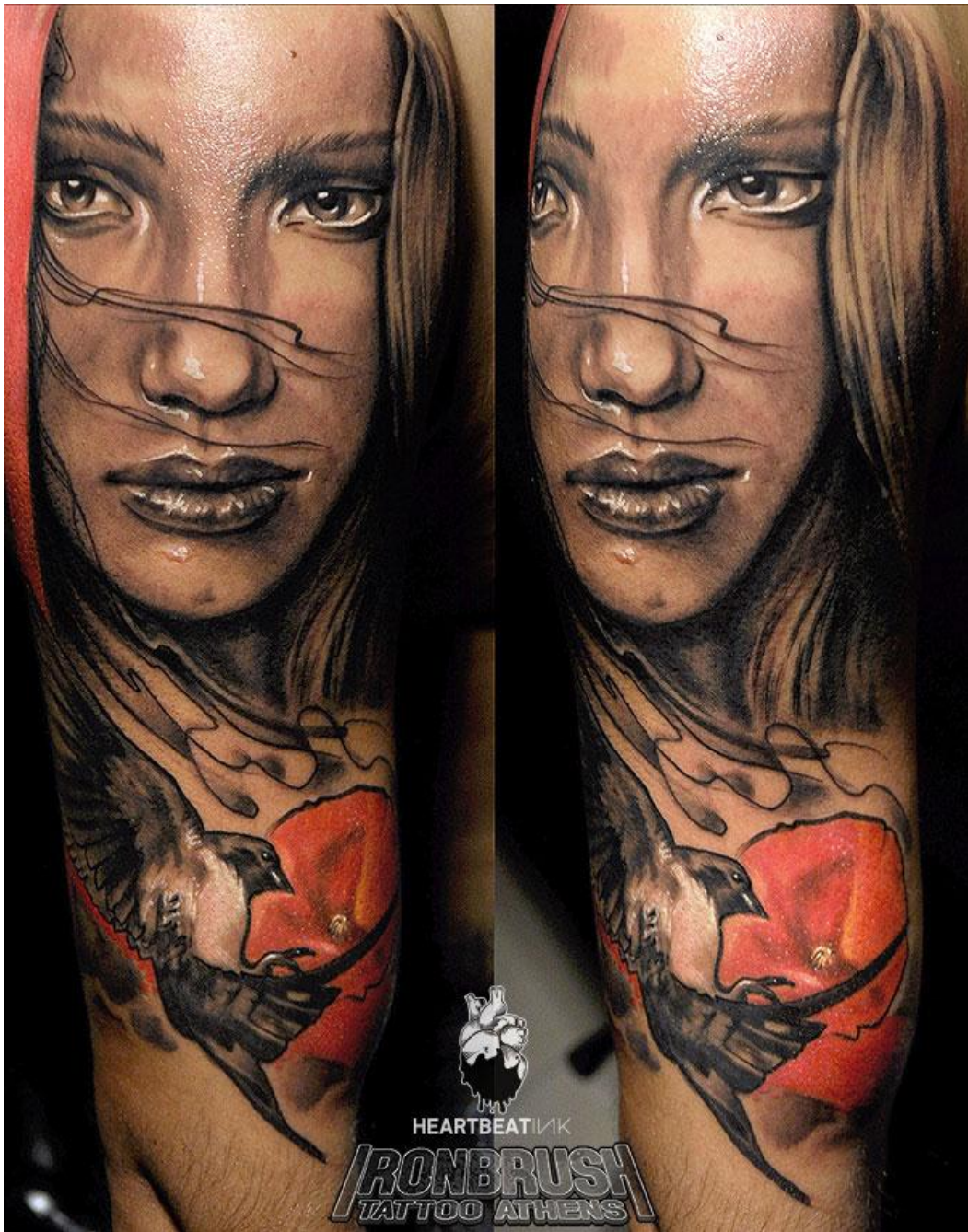
(<http://heartbeatink.gr/%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BB%CE%B5%CF%82-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/artists-studios/kostas-tzikalagias-2/>)

(<http://heartbeatink.gr/%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BB%CE%B5%CF%82-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/artists-studios/kostas-tzikalagias-2/>)

(<http://heartbeatink.gr/%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BB%CE%B5%CF%82-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/artists-studios/lonis/>)

(<http://heartbeatink.gr/%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BB%CE%B5%CF%82-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/artists-studios/dobi-slavov/>)

(<http://heartbeatink.gr/%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BB%CE%B5%CF%82-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/artists-studios/doctor-pepper-tattoo-studio/>)

(<http://heartbeatink.gr/%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BB%CE%B5%CF%82-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/people/%CF%80%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B5%CE%BB%CE%AE%CF%82-%CE%BC%CE%B9%CF%87%CE%B1%CE%B7%CE%BB%CE%AF%CE%B4%CE%B7%CF%82/>)

Το τατουάζ στην μεγάλη οθόνη, από την ταινία Snatch
(<http://heartbeatink.gr/%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BB%CE%B5%CF%82-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/extras/cinema-inked-2/>)

Το τατουάζ στη μεγάλη οθόνη, από την ταινία *The Night of the Hunter*
(<http://heartbeatink.gr/%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BB%CE%B5%CF%82-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/extras/cinema-inked-2/>)

Από την ταινία *The Broken Circle Breakdown*
(<http://heartbeatink.gr/%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BB%CE%B5%CF%82-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/extras/cinema-inked-2/>)

(<http://heartbeatink.gr/%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BB%CE%B5%CF%82-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/artists-studios/alex-gotza/>)

Συμπέρασμα

Φτάνοντας στο τέλος της εργασίας μας συμπεραίνουμε ότι η δερματοστιξία στην αρχαιότητα εφαρμόστηκε από πολλούς λαούς με σκοπό την ανάδειξη του πολιτισμού τους, της φιλοσοφίας τους, του τρόπου σκέψης τους και τη λειτουργία της κοινωνίας τους. Έτσι χρησιμοποιούνταν ως μέσο επικοινωνίας, τιμωρίας, καλλωπισμού και ενδυμασίας καθώς επίσης και για θρησκευτικούς λόγους.

Αντιθέτως με το πέρασμα των χρόνων το τατουάζ αποκτά σταδιακά άλλη σημασία. Εκφράζει σημαντικά γεγονότα της ζωής του ανθρώπου και στοιχεία της προσωπικότητας του. Γίνεται πλέον μόδα και σ' αυτό βοηθούν τα μέσα επικοινωνίας με την προβολή προτύπων.

Το τατουάζ είναι ένα μόνιμο “σημάδι” που γίνεται με τη βοήθεια βελόνας που τρυπάει το δέρμα και απελευθερώνει χρωστική ουσία. Γι' αυτούς που μετανιώνουν για την επιλογή τους – δεν είναι λίγοι- ο τρόπος αφαίρεσης τατουάζ γίνεται με laser.

Σημαντικό είναι να γίνεται έλεγχος του χώρου αλλά και των μηχανημάτων και των χρωμάτων που χρησιμοποιούνται ότι πληρούν τους κανόνες υγιεινής και αποστειρώνονται καθώς υπάρχει κίνδυνος μόλυνσης και μετάδοσης ασθενειών.

Το τατουάζ επίσης βοηθά για αισθητικές και ιατρικές εφαρμογές για βελτίωση και αποκατάσταση του προσώπου και όχι μόνο.

Κλείνοντας, η δερματοστιξία θεωρείται μορφή τέχνης που αποτελεί έναν τρόπο διαφοροποίησης αλλά και εκδήλωσης επιθυμιών και συναισθημάτων. Είναι πολύ σημαντικό λοιπόν, να είναι σίγουροι ότι θέλουν να έχουν στο σώμα τους εφ' όρου ζωής ένα τατουάζ που θα τους ακολουθεί. Γιατί η ζωή και τα πιστεύω που είχαν κάποτε σαν έφηβοι, μεγαλώνοντας αλλάζουν.

Βιβλιογραφία

- 1) ΤΣΙΓΩΝΙΑ- ΕΥΛΟΓΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, ΤΑΤΟΥΑΖ ΜΟΝΙΜΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΕΙΔΙΚΕΣ ΦΩΤΟΣΚΙΑΣΕΙΣ, ΔΕΣΜΟΣ, 2010
- 2) ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΞΑΝΘΑΚΗΣ, ΜΟΝΙΜΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ, ΚΑΥΚΑΣ, 2009
- 3) ΙΩΑΝΝΑ Χ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΟΥ, ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΗΣ, UNIVERSITY STUDIO PRESS, 2010
- 4) ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΡΒΙΣΟΓΛΟΥ- ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ, ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΑΦΥΔΑΤΩΣΗ ΓΗΡΑΝΣΗ, ΓΑΡΤΑΓΑΝΗΣ, 2011
- 5) <http://www.mednet.gr/archives/2011-5/pdf/583.pdf>
- 6) <http://www.tattooland.gr/history-of-tattoo.html>
- 7) <http://www.newsbeast.gr/world/arthro/652588/i-istoria-tis-tehnis-tou-tatouaz/>
- 8) <http://artmag.gr/art-history/art-history/item/4326-art-tattoo>
- 9) http://xn--mxaap8axbi.blogspot.gr/2012/06/blog-post_3517.html
- 10) <http://www.candyneedletattoo.gr/tattoo-care>
- 11) <http://www.cosmeticdermamedicine.gr/%CE%B1%CF%86%CE%B1%CE%AF%CF%81%CE%B5%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%85%CE%AC%CE%B>
- 12) <http://www.vita.gr/ygeia/article/6183/mporw-na-sbhsw-to-tatoyaz/>
- 13) <http://loeilenmarche.blogspot.gr/2011/03/tatouage-et-tradition-lidentite-dune.html>
- 14) <http://alalum.wordpress.com/2012/11/29/%CE%BC%CE%B1%CE%BF%CF%81%CE%AF-%CE%B7-%CF%86%CF%85%CE%BB%CE%AE-%CF%84%CF%89%CE%BD-tattoo/>
- 15) <http://www.zarpa.gr/t%CE%B1-%CF%80%CE%B9%CE%BF-%CE%BF%CE%B4%CF%85%CE%BD%CE%B7%CF%81%CE%AC-%CF%84%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%85%CE%AC%CE%B6-%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CE%BA%CF%8C%CF%83%CE%BC%CE%BF-%CF%87%CE%B1%CF%81%CE%AC%CF%83/>
- 16) <http://peri-planomenos.blogspot.gr/2012/08/tattoo.html#axzz3CY8V1vSE>
- 17) <http://el.wiktionary.org/wiki/%CF%87%CE%AD%CE%BD%CE%B1>
- 18) <http://hennapaintingbali.blogspot.gr/2011/03/what-is-henna-made-of.html>
- 19) <http://www.henriettes-herb.com/galleries/photos/1/la/lawsonia-inermis.html>
- 20) <http://www.saintlucianplants.com/cultivated/lawsiner/lawsiner.html>
- 21) <http://www.tattoolove.org/62-henna-tattoo-designs/intracate-henna-tattoo-designs/>
- 22) <http://www.monimomakigiaz.gr/monimo-makigiaz-rococo.html>
- 23) <http://heartbeatink.gr/magazine-2/>